

માધ્યમરૂ

સંપાદક : હરિવલ્લભ ભાયાણી

પૃથક્ક ૪]

[અંક ૩

જુલાઈ : ૧૯૮૧

(પ્રકાશિત : સપ્ટેમ્બર ૧૯૮૧)

ભિમિ દેસાઈ : રચનાધટક-વિશાંન (' ટેએમિક્સ ')
(એક ટૂંકો પરિચય) (ક્રમશઃ)

૧૦૯

અનુવ્રત : (૧) એક મહત્વની સમીક્ષા (જોન માર્શલ :
ભારતી મોદી)

૧૨૭

(૨) એક મહત્વનો સેમિનાર (ભિમિ દેસાઈ)

૧૩૩

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ : અમદાવાદ

ભાષાવિમર્શ

- 'ભાષાવિમર્શ'માં ભાષાવિજ્ઞાન તથા ગુજરાતી અને ઇતર ભારતીય ભાષાઓને લગતા ભૌલિક સંશોધન-અધ્યયન-લેખો, એમના અનુવાદ, ગ્રંથસમીક્ષા વગેરે પ્રકાશિત થશે.
- વર્ષનાં ૨૦૦થી ૨૫૦ પૃષ્ઠ, ચાર અંક, અનુક્રમે જાન્યુઆરી, એપ્રિલ, જુલાઈ અને ઓક્ટોબરમાં પ્રકાશિત.
- વ્યક્તિ માટે વાર્ષિક રૂ. ૧૦-૦૦, સંસ્થા માટે વાર્ષિક રૂ. ૧૫-૦૦; છૂટક અંકની કિંમત રૂ. ૪-૦૦
- લવાજમ, વિનિમય માટેનાં સામયિકો વગેરે મોકલવાનું સરનામું :
મંત્રી, ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ ટે. નં. ૭૭૯૪૭
ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા પાછળ, આશ્રમ રોડ, અમદાવાદ-૯
- લેખો અને અવલોકન માટેનાં પુસ્તકો મોકલવાનું સરનામું :

હરિવલ્લભ ભાયાણી

૯, હાઈ લેન્ડ પાર્ક, ગુલબાર્ડ ટેકરો,

અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૧૫

- પ્રબંધ : વાડીલાલ ડગલી, શિવકુમાર જોશી, રઘુવીર ઔધરી

નવા વર્ષનું લવાજમ જેમણે હજુ ન મોકલ્યું હોય તેઓ તરત જ મોકલી આપે એવી વિનંતી છે.

પ્રકાશક : રઘુવીર ઔધરી, મંત્રી, ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ,

ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા પાછળ, આશ્રમ રોડ, અમદાવાદ-૯

મુદ્રક : કાન્તિભાઈ મ. મિસ્ત્રી, આદિત્ય મુદ્રણાલય, અમદાવાદ-૧ ફોન : ૩૯૨૫૧૨

ભાષાવિમર્શ

જુલાઈ : ૧૯૮૧

રચનાઘટક-વિજ્ઞાન (‘ ટેંમેનિક્સ ’)*

(એક ટૂંકો પરિચય)

હિમિ દેસાઈ

પ્રસ્તાવના

આ સિદ્ધાન્તના પુરસ્કર્તા છે ડૉ. કેનિથ પાયક. ‘ સમર ઈન્સ્ટિટ્યુટ ઓવ લિંગ્વિસ્ટિક્સ ’ નામક સંસ્થામાં આ સિદ્ધાન્તનો ઉદ્ભવ થયો છે. જે ભાષા લિપિ વિનાની હોય, જેનું સાહિત્ય ન હોય અને જેના પર પૃથક્કરણ કે એવું બીજું સંશોધનાત્મક કાર્ય ન થયું હોય એવી અલિખિત અને અગ્નણી ભાષાઓ ઉપર પ્રત્યક્ષ રીતે કામ કરતાં કરતાં આ સિદ્ધાન્ત આકાર પામ્યો છે. આવી ભાષાઓના વ્યવહારુ કોયડાઓ ઉપર કામ કરનારને તાલીમ આપતાં આપતાં આ પદ્ધતિ વિકસી છે, અને વખતોવખત તેમાં સુધારાવધારા થતા રહ્યા છે. ઉપર્યુક્ત સંસ્થામાં આવી છ સોથી વધુ ભાષાઓ ઉપર કામ થયું છે.

કદી શીખી કે સાંભળી ન હોય એવી ભાષા ઉપર સંશોધનકાર્ય કરનાર વિદ્યાર્થીને તાલીમ આપવાનું શક્ય કઈ રીતે છે તે સમજાવવાનો પ્રયત્ન પણ આ સિદ્ધાન્ત કરે છે, અને આમ એ માત્ર ભાષાસામગ્રીનું પૃથક્કરણ રજૂ કરવાની રીત પૂરતો જ મર્યાદિત નથી બની રહેતો.

લિન્નલિન્ન ભાષાકીય સીમાડાઓ – વ્યવધાનો હોવા છતાં, માનવપ્રકૃતિ અમુક અર્થમાં એકરૂપતા ધરાવે છે. જે એમ ન હોય તો એના અભ્યાસ માટે કોઈ પણ રીતિપદ્ધતિ શક્ય ન બને. રચનાઘટકવિજ્ઞાન આ એકરૂપતાને પામવા મથે છે અને એટલા માટે એ સિદ્ધાન્તનાં જે ગૃહીતો છે તે માનવ-પ્રકૃતિનાં સાર્વત્રિક તરવોનું અનુમોદન કરનારાં છે. આ સાર્વત્રિક તરવો ભાષામાંથી તેમ જ બિન-ભાષાકીય વર્તનમાંથી પ્રતીત થાય છે.

* કેનિથ અને ઈવલિન પાયક દ્વારા ‘ ગ્રામેટિકલ અનેલિસિસ ’ (૧૯૭૭) નાં પહેલાં નવ પ્રકરણને આધારે.

ભાષાવિમર્શ : ૧૯૮૧ : ૩]

૧૦૯

પુસ્તકના પ્રવેશાત્મક પ્રકરણમાં મનુષ્યના ભાષાકીય તથા બિનભાષાકીય વર્તનમાં પ્રવર્તતા કેટલાક સર્વસામાન્ય સિદ્ધાંત પ્રસ્તુત કરેલા છે. આમાં દષ્ટિ એ છે કે ભાષાને જીવનથી વિચ્છિન્ન કરીને નહીં, પણ તેના એક અંગ તરીકે જોવાની છે, અને કોઈ પણ સહેતુક કાર્ય પરત્વે પ્રવર્તતા સિદ્ધાંતો ભાષાની બાબતમાં પણ પ્રવર્તે છે. આ મુદ્દા પર રચનાધટકવિજ્ઞાન એવા ભાષાસિદ્ધાંતોથી જુદું પડે છે, જે સિદ્ધાંતો ભાષાબંધારણને કેવળ અમૂર્ત ગાણિતિક કે તાર્કિક તંત્ર ગણીને ચાલે છે.

ગ્રીક પ્રવર્તમાન ભાષાસિદ્ધાંતોમાં અલિખિત ભાષાઓની સંરચનાની ખોજ માટેની રીતિપદ્ધતિઓ જોઈએ તેટલી વિકસી નથી. તેમ તે સિદ્ધાંતો વ્યવહારુ કોયડા ઉકેલવા માટે હજી મુશ્કેલી એટલા રોચક નથી બની શક્યા. આથી અન્ય કોઈ ભાષાસિદ્ધાંતની તાલીમ પામેલા માટે પણ રચનાધટકવિજ્ઞાન સહાયક બની શકે તેમ છે. પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં તેના લેખકોને ભાષા વિશે શી વાત કરી શકાય તેના કરતાં ભાષા વિશે શું કરી શકાય એમાં વધારે રસ છે.

વિષયપ્રવેશ : માનવીય વર્તનના બંધારણનાં સાર્વાત્રિક તત્ત્વો

રચનાધટકવિજ્ઞાનનો સિદ્ધાંત મુખ્યત્વે ચાર વિભાવનાઓ પર આધારિત છે : (૧) એકમ, (૨) અંગાંગિભાવ, (૩) સંદર્ભ, (૪) પરિપ્રેક્ષ્ય. આ ચાર વિભાવનાઓ અને તેમના આંતરસંબંધો જો બરાબર સમજવામાં આવે તો રચનાધટકવિજ્ઞાનના સિદ્ધાંતો અને માનવીય વર્તનનાં સાર્વાત્રિક તત્ત્વો ગ્રહણ કરવા સરળ બને.

૧. એકમ :

સપ્રયોજન કે હેતુપૂર્વકનું કોઈ પણ વર્તન (જેમાં ભાષાનો પણ સમાવેશ થાય છે) ખંડોમાં કે ઘટકોમાં વહેંચી શકાય છે (જેમ કે ભાષામાં શબ્દો, વાક્યો, વાર્તાઓ, ધ્વનિઓ, નામિક ખંડક વગેરે જેવા ઘટકો સમાયેલા છે). એટલે આપણને આ ખંડો કે ઘટકો શોધી કાઢવાની રીતિપદ્ધતિની જરૂર પડે છે અને વાણીના પ્રવાહમાંથી એમને વિલક્ષ્ય કરીને એમનો અભ્યાસ કરવો જરૂરી બને છે. વ્યક્તિઓ, વસ્તુઓ અને બનાવો પણ એકમો છે.

એકમના ભેદક, ઓળખાવનારા ધર્મો : આવા કોઈ પણ એકમને શોધી અને ઓળખી કાઢવા, સૌ પ્રથમ એનાં એવાં તત્ત્વો, લક્ષણો કે ઘટકો શોધી કાઢવાનાં રહે, જે એને ખીન્ન બધાથી અલગ તારવી આપે

- દૂકમાં, જે વ્યાવર્તક હોય. એક વાર આવાં તરવો શોધાઈ જાય તે પછી ખીજા કોઈ પણ સંદર્ભમાં એ એકમને ઓળખી કાઢવા આ જ તરવોનો ઉપયોગ કરી શકાય (જેમ કે પૂ અને વૂ એ ધ્વનિઓમાં પૂ અથોષ, અદ્વપ્રાણ, ઓષ્ઠ્ય સ્પર્શ-વ્યંજન છે, જ્યારે વૂ ધોષ, અદ્વપ્રાણ, ઓષ્ઠ્ય સ્પર્શ-વ્યંજન છે. ભેદકના માત્ર પહેલા ધર્મ ધોષત્વ/અધોષત્વમાં જ છે).

એકમના આકારભેદ : લાપાને પણ વર્તન ગણીએ એટલે તેના એકમોનાં વિભિન્ન સ્વરૂપ હોવાનાં જ. કારણ કે કોઈ પણ ઘટના કોઈ પણ વ્યક્તિ દ્વારા એને એ રૂપે પુનરાવર્તન પામવાની જ નહીં. જ્યારે એ ઉક્તિઓ કોઈ તંત્રમાં સંરચનાની દૃષ્ટિએ સરખી હોય (અને લાપકો પણ એમને સરખી જ ગણના હોય) ત્યારે એ ઉક્તિઓને એકખીજની પર્યાય કહેવામાં આવે છે, અને એ પર્યાયો વચ્ચેના તફાવતને આકારભેદ કહેવામાં આવે છે. (સંસ્કૃત હ, જ એક જ અનુનાસિક વ્યંજનરૂપ ઘટકના પર્યાય છે. તેમની વચ્ચેનો તફાવત આકારભેદ છે. મેજ વસ્તુના અનેક પ્રકારો વચ્ચે આકારભેદ હોવા છતાં તે બધાં મેજ એકમના જ પર્યાય થયા.).

દરેક એકમને તેનો ભૌતિક ઘટક હોય છે.

એકમની ઉપસ્થિતિ : સપ્રયોજન વર્તનના કોઈ પણ એકમને ખીજા એકમોથી સંપૂર્ણપણે અલિપ્ત કે અલગ રાખીને ઓળખી શકાય નહીં. દરેક એકમ ખીજાની અપેક્ષામાં જ અસ્તિત્વ ધરાવે છે. તેઓ પરસ્પર સાપેક્ષ હોય છે (‘ક્રિયા’ કહેતાં ‘કર્તા’ પણ ગૃહીત થાય જ).

વર્ગમાં ઉપસ્થિતિ : એકમ એ અમુક સંરચનામાં તેના તે ખાલી ખાનાને જે પૂરી શકે તેવા સંપૂરકોના વર્ગનો એક સભ્ય હોય છે. (‘માણસ ધરે આવ્યો’ અને ‘છોકરો ધરે આવ્યો’ એ વાક્યોમાં ‘માણસ’ અને ‘છોકરો’ એક જ વર્ગના, વાક્યમાંનું તેનું તે ખાલી ખાનું ભરતા સભ્યો છે).

અનુક્રમમાં ઉપસ્થિતિ : વર્તનની કોઈ લાંબી ઘટનાઓમાં અંશોની ખૂર્ચાપરતા હોવાની. આ દૃષ્ટિએ એકમો અનુક્રમમાં ઉપસ્થિત હોય છે.

તંત્રમાં ઉપસ્થિતિ : વર્તન એ એક પછી એક આવતા ક્રમબદ્ધ એકમોનો માત્ર ગણ નથી. તેની પૃથ્થૂમિમાં કોઈક પ્રકારનું સર્વસામાન્ય સંબંધોનું તંત્ર હોય છે, જેના માળખામાં રહીને કોઈ પણ એકમ પ્રવૃત્ત થતો હોય છે (જેમ કે ‘છોકરો’ એ નામ, આખ્યાત, વિશેષણ વગેરેના અનેલા તંત્રમાં રહેલું એક નામ છે.).

૨. અંગાંગિલાવ (અંશ અને સમગ્રનો સંબંધ) :

જ્યારે નાના એકમોનો મોટા એકમોમાં, અને તેમનો વધુ મોટા એકમોમાં સમાવેશ થયેલો હોય ત્યારે અંગાંગિલાવ હોવાનું કહી શકાય. અંગાંગિલાવના ત્રણ પ્રકાર છે : નિર્દેશીય, ધ્વનિતત્ત્વીય અને વ્યાકરણીય.

નિર્દેશીય અંગાંગિલાવ : અમુક સપ્રયોજન ઘટનાને કે ઝોળખાયેલ ઘટક તત્ત્વને લાપામાં વિવિધ પ્રકારનાં વિધાનો કે નામકરણરીતિઓથી રજૂ કરી શકાય. આવી સપ્રયોજન ઘટના કે ઝોળખેલા તત્ત્વના અર્થને આપણે 'વિલાવ' કહેશું, અને તેને વિશે વાત કરવાની વિવિધ રીતોને 'શબ્દાંતરણોનો ગણ' કહેશું. અમુક વિલાવ તેના શબ્દાંતરણોના ગણ સાથે મળીને નિર્દેશીય અંશ-સમગ્ર-યોજનાનું એક એકમ બને છે. આ અંગાંગિલાવના એકમોની યાદી એટલે વિશ્વકોશ. ('નાક' અને 'દ્રાણેન્દ્રિય' એ નિર્દેશીય અંગાંગિલાવના તેના તે એકમને રજૂ કરતો શબ્દઅંગોનો ગણ છે. 'મસ્તક' અને 'શિર' એ જ અંગાંગિલાવનું ઊંચું સ્તર રજૂ કરે છે.).

ધ્વનિતત્ત્વીય અંગાંગિલાવ : ધ્વનિઓનો તેમનો સમાવેશ કરતા અક્ષરો, સ્વરભારનિષ્પદ જૂથ, વિરામલક્ષિત જૂથો વગેરે સાથેનો સંબંધ તે ધ્વનિતત્ત્વીય અંગાંગિલાવ.

વ્યાકરણીય અંગાંગિલાવ : જ્યારે અમુક પ્રકારના વિશિષ્ટ શબ્દકોશીય તત્ત્વો (એકલાં કે ક્રમબદ્ધ) તેમનાથી બનેલા વધુ મોટા એકમોના ભાગ તરીકે કામ કરે છે, ત્યારે સમાવિષ્ટ અંશોનો સમાવેશક ભાત સાથેનો સંબંધ (અને સમાવેશક સમગ્ર દ્વારા તેના અંશો વચ્ચેનો સંબંધ) એ વ્યાકરણીય અંગાંગિલાવ છે. (રૂપઘટક શબ્દો, શબ્દ ખંડકો, ખંડક ઉપવાક્યો, ઉપવાક્ય વાક્યો, વાક્ય પરિચ્છેદો, પરિચ્છેદ એકોક્તિઓ, એકોક્તિ વિનિમયો, વિનિમય સંલાપણો ભાગ હોય.).

૩. સંદર્ભ :

કોઈ પણ એકમને તેનો સંદર્ભ સાથેનો સંબંધ ધ્યાનમાં લઈને જ પ્રાપ્ત કરી શકાય કે તેની વ્યાખ્યા બાંધી શકાય. આથી પૃથક્કરણમાં કેટલીક વાર અલગ તારવી શકાય તેવે રૂપે અમુક એકમોની ઉપરથી ધ્યાન ખસેડીને, તેઓ સંદર્ભાશ્રિત જ હોય એમ ગણીને તેમના પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાનું હોય છે.

રૂપ અને અર્થનું સંયોજન : અર્થ એટલે વક્તાનું અભિધેય.

અથવા તો ભાષાના એકમનો શ્રોતાની સમજણ, ગ્રહણ કે વર્તન પર પડતો પ્રભાવ. આ એકમને પ્રગટ કરતું ભૌતિક દ્રવ્ય કે તેની આનુક્રમિક ગોઠવણી અથવા તેના કેટલાક કે બધા બેદક ઘટકોની સહવર્તિતા એ તેનું રૂપ. પ્રકટપણે કે ગર્ભિતપણે રૂપ અને અર્થ બંનેને કોઈક રીતે આવરી લઈ એ ત્યારે જ ભાષાનું એકમ ઓળખી કે વર્ણવી શકાય ભાષાનું એકમ રૂપ અને અર્થના સંયોજન રૂપે હોય છે. શબ્દ સાંભળ્યા વિના વાર્તાશ્રવણ થતું નથી. ઉચ્ચારણ-અવયવોના હલનચલન વિના ધ્વનિનું અસ્તિત્વ હોતું નથી. ‘તેણે ગાવાનો પ્રયાસ કર્યો.’ એ રૂપ ધ્વનિઓ, શબ્દો અને વાક્ય દ્વારા અમુક અભિવ્યેય પ્રકટ કરે છે.

સહભાગિના દ્વારા પરિવર્તન : એ તત્ત્વો વચ્ચે કશુંક ભૌતિક કે માનસિક સમાન હોય તો જ એકનો બીજા પર પ્રભાવ પડે; જેમ કે સંસ્કૃત સૃષ્ટિમાં સજ્ઞ-ના - જ્ઞ-નો -તિ નો-તિ પ્રત્યય પૂર્વે -ષ્- થાય છે અને પ્રત્યયના -ત્-નો પણ -દ્- થાય છે. અંગ્રેજી won’tમાં willનું not પૂર્વે wo થાય છે અને not પોતે પણ બદલાઈને nt બને છે.

પ્રકરણ કે અનુષંગ : વાણીવ્યવહાર સાંસ્કૃતિક કે વૈચારિક શૂન્યા-વકાશમાં નથી થતો. તે તત્કાલીન અમુક વિષય, શૈલી, પ્રકાર કે પરિસ્થિતિ સાથે સંબંધ હોય છે. આને પ્રકરણ કે અનુષંગ કહીએ. જેમ કે વિજ્ઞાનના શાસ્ત્રીય ગ્રંથને બદલે જે લોકકથાનો પ્રકાર હોય તો ભાષાનું પોત બદલાય — તેમાં વૃક્ષો પણ વાતચીત કરે.

૪. પરિપ્રેક્ષ્ય :

નિરીક્ષક પણ સિદ્ધાંતનો એક ઘટક બનેલો હોય છે, કેમ કે કોઈ પણ હકીકતનો વિચાર તેને અનુવ્રક્ષ્યા વિના નથી થતો. હવે નિરીક્ષકનું દષ્ટિબિંદુ બદલાતું હોઈ ને — સામગ્રીને જોવાની તેની રીતમાં ફેરફાર થતો હોઈ ને — સિદ્ધાંતનાં પણ વિલિન્ન પ્રારંભબિંદુ હોઈ શકે.

સ્થિતિશીલ પરિપ્રેક્ષ્ય : જગત પદાર્થોનું (મૂળભૂત કણો, તત્ત્વો, ચીજોનું) બનેલું હોય એ રીતે એને જોઈ શકાય. આ કણદષ્ટિ કોઈક અર્થમાં સહજસાધારણ ગણાય છે.

ગતિશીલ પરિપ્રેક્ષ્ય : ઉત્તરોત્તર બનતી ‘વિવિક્ત’ ઘટનાઓને જોતો નિરીક્ષક તેમને એક અખંડ, ગતિમાન ઘટના તરીકે લઈ શકે; અને કોઈ પણ એકાત્મક એકમને ગતિશીલતાની દષ્ટિએ — તેને આદિ (આરંભનો

ગાળો), મધ્ય (કેન્દ્ર કે વચગાળો) અને અંત (છેવટનો ગાળો) હોય તે રીતે — જોઈ શકાય. આ થઈ તરંગદષ્ટિ; જેમ કે સંગીતમાં રાગને સૂરોનું પરિણામ લેખી શકાય. આ દષ્ટિમાં બે લગોલગ રહેલા એકમે એકબીજામાં લળી જાય કે એકબીજાને આવરે અને પરિણામે તેમની સીમાઓ અનિશ્ચિત બની જાય, જેથી તેમનું વિભાજન કરવા જતાં તોડફોડ કરવી પડે.

સંબંધગત પરિપ્રેક્ષ્ય : એકમોના રૂપ, દ્રવ્યસંભાર કે વિસ્તાર પરથી લક્ષ ખસેડીને નિરીક્ષક તેમને તેમની વચ્ચેના સંબંધની દષ્ટિએ જોઈ શકે. આ દષ્ટિએ એકમ અમુક સંબંધક્ષેત્રમાં કે સંબંધોની જાળગૂંથણીમાં રહેલું એક બિંદુ બની જાય છે; જેમ કે કોઈ કારખાનાના વિવિધ ભાગો વચ્ચેના અટપટા સંબંધોની જાળને આપણે એક સાદા શબ્દ ‘બ્લૂપ્રિન્ટ’થી નિર્દેશ કરી શકીએ.

૧. વાર્તાલાપગત સંરચના

કોઈ પણ વાર્તામાં તેના વ્યાકરણીય સ્વરૂપ અને અર્થ તેનાં નિર્દેશીય સ્વરૂપ અને અર્થથી જુદાં પડે છે. વાર્તાના વ્યાકરણીય સ્વરૂપમાં રજૂઆતનો ક્રમ તથા પસંદગી પામેલાં વાક્યો, પેટાવાક્યો, શબ્દો વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. બીજી બાજુ વાર્તાના નિર્દેશીય સ્વરૂપમાં કથાવસ્તુના બંધારણનો પ્રકાર, ઘટનાઓની અરસપરસ ગૂંથણીની ભાત અને પાત્રો તથા પરિવેશની પસંદગીનો સમાવેશ થાય છે.

વ્યાકરણીય અર્થમાં વાક્યના ભાગો વચ્ચેના સંબંધો (જેમ કે કાર્યકારણ સંબંધ)થી લઈને રૂપઘટકોના વર્ગો વચ્ચેના સંબંધો સુધીનો સમાવેશ થાય છે. તો નિર્દેશીય અર્થમાં અમુક કથાવસ્તુની ઓળખથી માંડીને અમુક પાત્રોની ઓળખનો સમાવેશ થાય છે.

તેની તે વાર્તા એક જણ કરતાં બીજો જણ વધુ સારી રીતે કહી શકતો હોવાનું આપણે જાણીએ છીએ. બે જણની કથનરીતિનાં ભેદક તરવેને ધણુંખરું વાર્તાના વ્યાકરણીય બંધારણ સાથે નિસ્ખત હોય છે, જ્યારે તેમની વચ્ચે જે સમાન હોય છે તેને તરવતઃ વાર્તાના નિર્દેશીય બંધારણ સાથે લાગતું-વળગતું હોય છે. વાર્તાના વ્યાકરણીય અને નિર્દેશીય બંધારણોમાં એકબીજાથી સ્વતંત્રપણે ફેરફાર થઈ શકતો હોય છે.

વાર્તાનું સ્વરૂપ ગદ્યમાંથી પદ્યમાં, રજૂઆતના એક ક્રમમાંથી બીજા ક્રમમાં (જેમ કે કાલાનુક્રમિક વૃત્તાંતને બદલે વચ્ચેથી પ્રારંભ, અતીત ઘટનાનું.

વર્તમાનમાં અનુસંધાન), શબ્દાંતરે રજૂઆત કરીને અથવા શ્રોતાવક્તાને બદલીને બદલી શકાય છે.

અવશિષ્ટ અંશો : વર્ગીકરણ કે યોજનામાં ન બંધ એસે તેવા સામગ્રીના અંશો પણ અભ્યાસીની સામે આવવાના. તેમને વધુ તપાસ માટે અગ્રગ તારવીને રાખવા.

નામાંકિત ઘટકોની વૃક્ષાકૃતિ કે જળગૂંથણીના રૂપમાં પ્રસ્તુત થતું વાર્તાનું એક વ્યાકરણીય સ્વરૂપ :

વાર્તાના કોઈ પણ એકમના ભાગોની રૂપરેખા અંગાંગિભાવ દર્શાવતી ઊંઘા (મૂળ ઊંચે, શાખા નીચે) વૃક્ષની આકૃતિથી બતાવી શકાય. તેમાં ભાગોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી શાખાઓ સમાવેશક રચનાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતાં પર્વ(ગાંઠો)માંથી નીકળતી બતાવાય. એક જ પર્વમાંથી નીકળતી શાખાઓ તે પર્વ પર રહેલી રચનાના અવ્યવહિત ઘટકો તરફ દોરી જાય. જ્યારે એકથી વધુ દિશામાંથી શાખાઓ પર્વમાં પ્રવેશીને પાશ રચતી હોય ત્યારે જે આસેખ (કે તેનો એકાંશ) બને તે જળગૂંથણી કહેવાય.

વૃક્ષાકૃતિના પર્વ પર સંરચનાના વર્ગનું નામ મુકાય શાખાની ઉપર જે રચનામાં એકમ બંધ એસતું હોય તેના ખાનાનું નામ અને શાખાની નીચે તે રચનામાં તે જે ભૂમિકા ભજવતું હોય તેનું નામ મુકાય. શાખાને છેડે તે જેનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હોય તે વાર્તાંશ મુકાય. રચનાનો વધુ સ્વાયત્ત ભાગ તે તેનું મધ્ય. તેનો પરાયત્ત ભાગ તે પ્રાન્ત. શરૂઆતનો પ્રાન્તભાગ તે ઉપોદ્ધાત છેવટનો પ્રાન્તભાગ તે ઉપસંહાર.

ઉદાહરણ તરીકે, અમુક વાર્તામાં ઉપોદ્ધાત સંનિવેશનો અનેલો હોય અને તેનો આવિષ્કાર સ્વાયત્ત, વિધાનવાક્ય વડે થયો હોય. તે પછી આવતું મધ્ય આદાનપ્રદાનનું અનેલું હોય અને તેનો આવિષ્કાર સંભાષણ વડે થયો હોય. તે પછી ઉપસંહાર હોય, જે પરિણામનો અનેલો હોય અને તેનો આવિષ્કાર આશ્ચર્યવાક્ય વડે થયો હોય, વગેરે.

એ વિલિન્ન કથાવસ્તુ(નિર્દેશીય બંધારણ)નું એક જ વૃક્ષાકૃતિ-બંધારણ હોઈ શકે.

સૂત્રો અને રૂપઘટક-વર્ગો

વૃક્ષાકૃતિ વડે વ્યાકરણીય બંધારણનાં કેટલાંક મહત્વનાં લાક્ષણિક

ભાષાવિમર્શ : ૧૯૮૧ : ૩]

૧૧૫

તત્ત્વો સીધેસીધાં બતાવી શકાય છે, પરંતુ ખીજાં કેટલાંક તત્ત્વો તે રીતે બતાવવામાં તે નિષ્ફળ જાય છે; જેમ કે અમુક રચનાના પર્યાયોનો વિસ્તર.

વૃક્ષાકૃતિ વ્યાકરણીય બંધારણને વ્યાકરણીય ઘટકોની (રચનાઘટકોની) ચતુષ્કોષી ગોઠવણી(ખાનું, ભૂમિકા, વર્ગ અને સંઘટક તત્ત્વ)ના રૂપમાં - સૂત્રો અને રૂપઘટક-વર્ગોના રૂપમાં - દાળી શકાય.

૨. વ્યાકરણીય અંગાંગિસંબંધમાં કક્ષાઓની યુગલબંધી

વ્યાકરણીય અંગાંગિસંબંધની કક્ષાઓ : એક દૃષ્ટિએ, વ્યાકરણીય અંગાંગિસંબંધને વિવિધ કક્ષાએ રહેલા એકમોની ટીપ તરીકે જોઈ શકાય.

સંભાવેશ :

કોઈ એક કક્ષાનું, તેના સાધારણ દીર્ઘ સ્વરૂપવાળું એકમ નીચલી કક્ષાના સાધારણ સ્વરૂપના એકમ કરતાં દીર્ઘતર હોય.

કદના સામર્થ્યના ઊતરતા ક્રમે કક્ષાઓ નીચે પ્રમાણે છે :

સંભાષણ

વિનિમય કે લઘુત્તમ સંવાદ

એકોક્તિ

પરિચ્છેદ કે વાક્યગુચ્છ

વાક્ય

ઉપવાક્ય

ખંડક

શબ્દ કે પદ

રૂપઘટક-ગુચ્છ

રૂપઘટક

અંગાંગિસંબંધવાળા બંધારણને કારણે રૂપઘટક સિવાયની બધી કક્ષાના એકમોને તેમના ભાગોમાં વિભક્ત કરી શકાય : આ ભાગો એટલે અવ્યવહિત ઘટકો - વૃક્ષાકૃતિમાં કોઈ એક પર્વમાંથી નીકળતી શાખાઓ.

વિશ્લેષણમાં સમધારણ પ્રયોગો

ભાષા અનિવાર્યપણે સાદર્ય ઉપર સારી રીતે નિર્ભર હોય છે. જે મૂળભૂત ભાષા આવાં સૌથી વધુ વિસ્તૃત અને નિયમિત સાદર્યોને અવકાશ આપે છે તે તે-તે ભાષામાં સમધારણ પ્રયોગો બને છે. પ્રારંભના ક્ષમતા-

વાળા વિશ્લેષણે આમાંના કેટલાક સમધારણ પ્રયોગો શોધી કાઢીને તેમનો લાભ ઉઠાવેલો જોઈએ. (‘રમેશ આવે છે એ રમાને ગમતું નથી’ એ ‘રમેશનું આવવું રમાને ગમતું નથી’ કરતાં વધુ મૂળભૂત પ્રયોગ છે.) આવા પ્રયોગો એ દષ્ટિએ ઉપયોગી છે કે તેમને એક સ્થિર અને સાદા મિંદુ તરીકે લઈને વિભિન્નતા કે સંકુલતાને તેમને પડછે તપાસી શકાય.

અંગાંગિસંબંધના વિશ્લેષણમાં પ્રવેશ

પાયાનાં ભાષિક એકમોમાંથી કેટલાંક એવી પરિસ્થિતિ સાથે સંકળાયેલાં છે, જેમાં એક જણ બોલે છે અને બીજો પ્રત્યુત્તર આપે છે. વક્તા અને સંબોધિત વ્યક્તિ વચ્ચેના વિનિમયની આ ઘટના નીચેનાં વિશિષ્ટ લક્ષણો ધરાવતું સામાજિક એકમ છે :

(૧) પ્રારંભિક ભાષણ (કે ઉક્તિ) તેમ જ તેના પ્રત્યુત્તર (કે પ્રત્યુક્તિ) થી એક નિર્દેશીય, ધ્વનિતત્ત્વીય તથા વ્યાકરણીય એકમ શરૂ થતું હોય છે.

(૨) પ્રારંભિક ઉક્તિ તેમ જ તેની પ્રત્યુક્તિ થી એક નિર્દેશીય, ધ્વનિ-તત્ત્વીય તથા વ્યાકરણીય એકમ સમાપ્ત થતું હોય છે.

આ એકમોના આરંભ અને અંત વાણીપ્રવાહનું ખંડોમાં વિભાજન કરવા માટેનાં નિર્ણાયક એધાણ ઉપલબ્ધ કરે છે.

સામાજિક વ્યવહાર અને વાક્ય તથા શબ્દની વ્યાખ્યા વચ્ચેના સંબંધ :

વિનિમય થાય ત્યારે પ્રારંભની લઘુતમ ઉક્તિ તે સ્વાયત્ત વાક્ય હોય છે અને લઘુતમ પ્રત્યુક્તિ તે પરાયત્ત વાક્ય હોય છે; જેમ કે

‘રમેશ ક્યારે આવશે ?’ (સ્વાયત્ત વાક્ય)

‘હમણાં.’ (પરાયત્ત વાક્ય)

આમાં ‘રમેશ ક્યારે આવશે ?’ એ સ્વાયત્ત વાક્ય છે તેમ જ એક ઉપવાક્યનો મધ્યભાગ છે. આમ ઉપવાક્યનો મધ્યભાગ પ્રારંભિક ભાષણ તરીકે આવી શકતું નીચામાં નીચી કક્ષાનું એકમ છે.

‘હમણાં’ એ પરાયત્ત વાક્ય છે તેમ જ સાથોસાથ એ શબ્દ પણ છે. આમ શબ્દ પ્રત્યુક્તિ તરીકે આવી શકતું નીચામાં નીચી કક્ષાનું એકમ છે.

આને આધારે વધુ વિસ્તૃત વાણીવિસ્તરોના ખંડ પાડવા માટેનાં નિર્ણાયક ધોરણો પ્રાપ્ત થાય છે. કોઈ એકમની વ્યાખ્યા માટે એક જ

ભાષાવિમર્શ : ૧૯૮૧ : ૩]

ભા. / ૨

૧૧૭

પ્રકારનાં ધોરણો સર્વત્ર ઉપયોગમાં લઈ શકાતા હોય ત્યારે તે વ્યાખ્યા સંયુક્ત વ્યાખ્યા કહેવાય. એ વધુ પ્રકારનાં ધોરણોની જરૂર પડે ત્યારે તે વ્યાખ્યા વિયુક્ત કહેવાય. વાક્ય એ વધુ જિંયા સ્તરનો વર્ગ છે અને સ્વાયત્ત વાક્ય અને પરાયત્ત વાક્ય એ વર્ગના સભ્યો છે. પૃથક્કરણીયતા એ તેમનું સમાન લક્ષણ છે.

બીજી દૃષ્ટિએ અંગાંગિસંબંધે સંકળાયેલી કક્ષાઓને એવી જોડીઓમાં ગોઠવી શકાય, જેમાંની દરેકમાં અર્થનો પ્રકાર સમાન હોય. વ્યાકરણીય કક્ષાઓની આવી યુગલબંદીનો કોડો નીચે આપ્યો છે :

અર્થ	લઘુત્તમ એકમ	વિસ્તારિત એકમ
સામાજિક ક્રિયા-પ્રતિક્રિયા	વિનિમય	સંભાષણ
વિષયવિકાસ	પરિચ્છેદ કે વાક્યગુચ્છ	એકોક્તિ
પ્રસ્તાવ	ઉપવાક્ય	વાક્ય
સંજ્ઞા	શબ્દ	ખંડક કે શબ્દગુચ્છ
શબ્દકોશીય સંપુટ	રૂપધટક	રૂપધટક-ગુચ્છ

ઉપરના કોઠામાંનાં લઘુત્તમ એકમો સામાન્યતઃ વિસ્તારિત એકમોના મધ્યભાગો હોય છે.

શબ્દ વિં ખંડક : શબ્દ તેમ જ ખંડકથી વસ્તુઓનું નામકરણ કે નિર્દેશ કરી શકાય. તેમને સંજ્ઞા કહી શકાય. જેમ કે ‘ગાય’ (શબ્દ), ‘ઘોળી ગાય’ (ખંડક). શબ્દ અને ખંડક વચ્ચેનો સંબંધ કેટલીક બાબતમાં ઉપવાક્ય અને વાક્ય વચ્ચેના સંબંધને મળતો છે. જો કોઈ શબ્દને સાથો-સાથ ખંડક પણ ગણવો હોય તો તે શબ્દનું તે જ સંદર્ભમાં ખંડક કે શબ્દગુચ્છરૂપે વિસ્તરણ થઈ શકતું હોવું જોઈએ. ‘કૂતરો ભસ્યો’માં ‘કૂતરો’ શબ્દ તેમ જ ખંડક છે, કેમકે ‘કૂતરો’ને સ્થાને ‘કાળો કૂતરો’ ખંડક આવી શકે છે.

ઉપવાક્ય વિં વાક્ય : ઉપવાક્ય તેમ જ વાક્ય સંજ્ઞાઓ વિશે કશુંક કહે છે - એટલે કે તે પ્રસ્તાવો છે. ‘રમેશ આવ્યો.’ (ઉપવાક્ય), ‘રમેશ આવ્યો લાગે છે.’ (વાક્ય).

લઘુત્તમ ઉપવાક્ય એવો પ્રસ્તાવ છે જેમાંની (અભિવ્યક્ત કે સૂચિત) સંજ્ઞા કોઈ વિધાન, પ્રશ્ન, આજ્ઞા કે ઇચ્છા (કે વિનંતી કે સૂચન)નો એક ભાગ હોય છે. (જેમ કે ‘તેણે પથારી પાથરી’.). આ લઘુત્તમ ઉપવાક્યમાં

પ્રાંતભાગે સમય (‘મોડી રાતે’), પ્રાપ્તકર્તા (‘મહેમાનો માટે’)જેવા વૈકલ્પિક વર્ધકો ઉમેરી શકાય છે.

વાક્ય પણ પ્રસ્તાવાત્મક હોય છે. પણ તે એ ઉપવાક્યને જોડી શકતું હોય છે: જેમ કે વાક્યના મધ્યભાગને પ્રાન્તભાગ સાથે (‘શરીર સુધારવા, તે રોજ સવારે કસરત કરે છે’) વાક્યના એક જ મધ્યભાગમાં એ ઉપવાક્યોને (‘તે આવશે તો સૌને ગમશે’) અથવા ઉપવાક્યને જે ઉપવાક્ય ન હોય તેવા વાક્યવર્ધક સાથે (‘સાધારણ રીતે તે મોડો આવે છે’).

પરિચ્છેદ વિ૦ એકોક્તિ :

પરિચ્છેદ (કે વાક્યગુચ્છ) અને એકોક્તિ બંને ય કોઈક વિષય કે વૈચારિક સંદર્ભને વિકસાવે છે; જેમ કે ‘ઢેટલાક વગર વિચાર્યે’ પગલું ભરીને પસ્તાનારા હોય છે. રમેશ પણ આમાંનો જ હતો.’ એ વાક્યગુચ્છમાં વિષયદર્શક વાક્યની પંચી દૃષ્ટાંત આવે છે. પરિચ્છેદ કોઈ એકોક્તિમાં એક ખાનું ભરતો હોય, અથવા તો એકોક્તિ એ પરિચ્છેદની જ બનેલી હોય. જ્યારે જ્યારે કોઈ સંભાષણમાં વક્તા બદલાય કે સંબોધિત વ્યક્તિ બદલાય ત્યારે ત્યારે સાધારણ રીતે નવી એકોક્તિ શરૂ થઈ હોવાનું ગણી શકાય.

એકોક્તિ એક જ શબ્દની (ત્યારે સાથોસાથ તે વાક્ય પણ હોય છે), એક વાક્યની કે એ વાક્યની પણ હોય.

અર્થદૃષ્ટિએ આદર્શ એકોક્તિમાં વિષયનું વિધાન કરીને તે વિકસાવ્યો હોય છે. વિષયવાચક એક જ વાક્યનો પણ આખો પરિચ્છેદ બનેલો હોય. એટલે કે તેમાં વિષયને વિકસાવ્યો ન હોય. જે એકોક્તિમાં અનેક વિષય હોય તે અનેક પરિચ્છેદની બનેલી ગણાય. એ વ્યક્તિઓને એક એકમ તરીકે વારાફરતી વક્તા સંબોધે ત્યારે તે એક જ એકોક્તિ ગણાય. વ્યાખ્યાનમાળા સુકાબલે એકની એક વક્તાઓતા-સંબંધવાળી ખાસ પ્રકારની એકોક્તિ ગણાય.

વિનિમય વિ૦ સંભાષણ :

એ બંને સામાજિક વાણીબ્યવહાર છે. એક જણની ઉક્તિ તથા બીજા જણની પ્રત્યુક્તિ મળીને વિનિમય બને. સંભાષણની લંબાઈ અનિશ્ચિત હોય છે, કેમકે તેમાં વિનિમયોની સંખ્યા અનિશ્ચિત હોય છે – એટલે કે તેમાં વક્તાઓતા વચ્ચેની વિવિધ સંબંધરેખાઓની દૃષ્ટિએ જેતાં ઘણા વળાંકો આવે છે. વાણીના તંત્રમાં આ સર્વોચ્ચ એકમ છે (જે કે તેનો વધુ મોટી વર્તનની સંરચનાઓમાં સમાવેશ થાય છે).

સંભાષણવિમર્શ : ૧૯૮૧ : ૩]

૧૧૯

અશબ્દાશ્રિત વર્તનની પરિસ્થિતિમાં સંભાષણ એક ખાનું પૂરે છે. અમુક ખાસ સામાજિક રૂઢિઓ અને મોલાઓ હોય ત્યાં કોની સાથે બોલવું તે અંગે સામાજિકવિહિત ચોક્કસ નિયમતંત્ર હોય છે. અર્થદષ્ટિએ જોઈએ તો સંભાષણ, વર્તનના સંદર્ભમાં, સામાજિક સંવ્યવહારની સામાજિક પ્રસ્તુતતાને અંશતઃ પૂરી પાડે છે. બે જણ વચ્ચે એક જ વિનિમય થાય તે લઘુતમ સંભાષણ, અને બંધારણની દષ્ટિએ તે સામાન્ય, પાયાનો, લઘુતમ વિનિમય-એકમ ગણાય.

ત્રણ જણ વચ્ચેના સંભાષણનું બંધારણ બે જણ વચ્ચેના સંભાષણના બંધારણ કરતાં મહદંશે જુદું હોય છે.

રૂપધટક વિ. રૂપધક-ગુચ્છ :

રૂપધટક એટલે લઘુતમ કોશીય એકમ. એ સૌથી નીચું વ્યાકરણીય એકમ છે. તેના કોઈ વ્યાકરણીય ઘટકો હોતા નથી. જેમ કે ‘માણસો’માં ‘માણસ’ અને ‘-ઓ’ એ બે રૂપધટકોનો સંયોગ છે. ‘બનાવનાર’માં ‘બન-’, ‘-આવ-’ અને ‘-નાર’ એવા ત્રણ રૂપધટકો છે. રૂપધટક-ગુચ્છ એ લઘુતમ રચના છે. તે શબ્દનું એક જ મધ્યવર્તી કે પ્રાન્તવર્તી ખાનું પૂરતા રૂપધટકોની આનુપૂર્વી છે, જેમ કે ‘માખાપો’ એ નામના મધ્યને પૂરતી ‘મા’ અને ‘ખાપ’ રૂપધટકોની આનુપૂર્વી.

રૂપધટક-વર્ગ એટલે અમુક એક વ્યાકરણીય ખાનું પૂરી શકતા રૂપધટકોની ટીપ. રૂપધટક-વર્ગ પણ એક એકમ છે.

એક જ વ્યાકરણીય ખાનાને પૂરતી રૂપધટકોની કોઈ પણ આનુપૂર્વી (અથવા તો બીજા રૂપધટકો ઉમેરીને વિસ્તારાતો કોઈ રૂપધટક) એટલે રચના. તે એકકોશીય એકમ છે. રચનાઓ વધતી-ઓછી લાંબીટૂંકી હોય છે. ‘રમેશ ઘરે ગયો.’ વગેરે જેવી ઉક્તિઓ તેમજ નાટકનો અમુક એક અંક તેનાં ઉદાહરણ છે.

રચનાના અવ્યવહિત ઘટકો વચ્ચે ક્રમવર્તી સંબંધ હોય છે. જે કોઈ બે ઘટકો કોઈ રચનામાં એકબીજાનું સ્થાન લઈ શકે તે પરસ્પર ગણવર્તી સંબંધે સંકળાયેલા છે.

શબ્દના મધ્ય તરીકે રહેલો રૂપધટક એટલે ધાતુ. શબ્દના મધ્ય તરીકે રહેલો રૂપધટક-ગુચ્છ એટલે અંગ.

આ સંગ્રહો વ્યાકરણીય અંગાંગિસંબંધની કોઈપણ કક્ષાએ રહેલા

કોઈ પણ મધ્યવર્તી તત્ત્વને પૂરનાર સાદા વિઠ સંકુલ એકમ માટે પણ વાપરી શકાય.

મધ્યવર્તી અને પ્રાન્તવર્તી એકમો :

અંગાંગિસંબંધની દરેક કક્ષાએ રહેલો લગભગ દરેક એકમ મધ્યવર્તી કે પ્રાન્તવર્તી લક્ષણો ધરાવતો હોઈને તે બાબતની સ્પષ્ટતા કરવી જરૂરી હોય છે.

પ્રાન્તવર્તી ભાગના વિરોધે મધ્યવર્તી ભાગ (૧) વધુ સ્વાયત્ત, (૨) આખા દીર્ઘતર એકમનું વારંવાર સ્થાન લઈ શકતો કે તેને ઓળખાવી શકતો, (૩) વિશાળ વર્ગની સમ્યક્તા ધરાવતો, (૪) પ્રાન્તભાગ કરતાં વધુ પ્રકારનાં વ્યાકરણીય ખાતાંમાં આવી શકતો, (૫) અર્થગત વધુ કેન્દ્રપ્રવર્તી ભૂમિકા ધરાવતો હોય છે; જેમ કે 'મોટા છોકરા'માં 'છોકરા'.

કેટલીક સંરચનાઓમાં બે એકમોની સીમા અસ્પષ્ટ હોય છે. આને ખંડવિભાજનની અનિશ્ચિતતા કહેવાય. આવી બાબતમાં જરૂર પડે ત્યારે ખંડવિભાજન અનુકૂળતા પ્રમાણે કરાય. સીમાઓની અનિશ્ચિતતાને સામગ્રીના ભાગ તરીકે જાળવવાની જરૂર હોય ત્યારે તરંગના પરિપ્રેક્ષ્યનો ઉપયોગ કરી શકાય. આમાં સૂક્ષ્મ ખંડવિભાજન જરૂરી નથી હોતું. માત્ર મધ્યવર્તી ભાગોને વ્યાકરણીય તરંગની ટોચો તરીકે ઓળખી લઈને, બે એકમોના સંધિ-સ્થાનને એકના છેવટના પ્રાન્તભાગ તરીકે અને ખીજના આરંભના પ્રાન્તભાગ તરીકે લઈ શકાય - એટલે કે સંમિશ્રિત એકમોના સંયુક્ત પ્રાન્તભાગને તેમની વચ્ચેનું સંક્રમણ ગણી શકાય. આવું હોય ત્યાં બે એકમના બનેલા આખા સંકુલને એક ગણીને ચાલી શકાય.

ખંડવિભાજનની અનિશ્ચિતતાને કારણે જુદાજુદા વિશ્લેષકોમાં આવા અમુક મુદ્દાઓ અંગે નિર્ણયભેદ હોય અને તેથી તેમનાં ભાષાવર્ણનો વચ્ચે ભિન્નતા હોય.

ઘટકો વચ્ચેના ચાર મુખ્ય સંબંધો :

(૧) ગૌણતા, (૨) શંખલા, (૩) સમકક્ષતા, (૪) સંબંધક-સંબંધિત.

(૧) ગૌણતા : ૩૫ઘટક સિવાયની દરેક કક્ષાએ અને તેના દરેક અંતર્ગત સ્તરે રહેલા ઘણા પ્રાન્તભાગો મધ્યભાગોથી ગૌણ હશે.

૩૫ઘટક-ગુચ્છ : ' -પણું 'માં ' -ઉં ' (ગૌણ).

શબ્દનું અંગ : ' (રામ) નામ ' જેવા સમાસ.

ભાષાવિમર્શ : ૧૬૮૧ : ૩]

૧૨૧

શબ્દ : 'માણસો'માં ' - ઓ ' (ગૌણ).

ખંડક : ' (સરસ) ગીત ' (નામિક), ' બહુ સરસ ગીત 'માં
' (બહુ) સરસ ' (વિશેષણીય), હિંદી ' (આ) ન ' (આધ્યાત્મિક).
લઘુતમ ઉપવાક્ય ' (તું) ના. '

સ્વાયત્ત ઉપવાક્ય : ' તે (કાલે) આવશે '

વાક્ય : ' (થરે આવીને) તે પલંગ પર પડ્યો. '

પરિચ્છેદ : ' રમેશે આજે ફરી પાડોશી સાથે ઝઘડો કર્યો. '

(એને આ એક આદત પડી ગઈ છે.)

આ પ્રમાણે એકોક્તિ, વિનિમય ને વાર્તાલાપના મધ્યભાગ ને પ્રાન્ત-
ભાગનાં, તેમની અનુક્રમે પ્રધાનતા અને ગૌણતાને અનુલક્ષીને, ઉદાહરણો
આપી શકાય.

(૨) ઘટકો વચ્ચેના સંબંધ : કેટલીક વાર ઘટકોને
પ્રધાન ગૌણ-સંબંધે સંકળાયેલા હોય તેમ નહીં, પણ તેઓ એકબીજાના
સમાન હોય એ રીતે નિરૂપી શકાય; જેમ કે ' (રમેશ) (પથ્થર) ઊંચકશે '
(મધ્યવર્તી ઘટકો વચ્ચે). ' રમેશ (ગઈ કાલે રમા સાથે મુંબઈ) ગયો. '

(૩) સમકક્ષતા : જ્યારે રચનામાંના અવ્યવહિત ઘટકોનું રચનામાં
એકનું એક કાય હોય છે ત્યારે તે સમકક્ષ કહેવાય છે. સમકક્ષ ઘટકો
સંયોજકથી જોડાયેલા હોય છે. સંયોજક વ્યક્ત કે અવ્યક્ત હોય; જેમકે
' ઘણો (જડો અને બેડોળ) માણસ', ' રાત્રે (તે આવીને જમ્યો અને
પછી સૂઈ ગયો). ' (માતાપિતા)નું ઋણ ન ભુલાય. '

(૪) સંબંધક-સંબંધિત : આ સંબંધ એવા બે આવશ્યક ભાગો
વચ્ચે હોય છે, જેમાંના કોઈ પણ એક ભાગ, બંને ભાગોથી પૂરી શકાતા
ખાનાને, પૂરેપૂરું પૂરી શકતો નથી. આમાંના એક ઘટક પ્રાંતવર્તી હોય
છે, જે ઘણુંખરું તો નાની સંખ્યાના સભ્યોવાળા રૂપઘટક-વર્ગ વડે
અથવા તો કેટલીક વાર ટૂંકા ખંડક વડે પૂરાતો હોય છે, જ્યારે મધ્યવર્તી
ઘટક ઘણી વાર મોટી સભ્યસંખ્યાવાળા વર્ગવાળી વિસ્તારી રચના હોય છે.
પ્રાંતવર્તી ઘટક સંબંધકનું અને મધ્યવર્તી ઘટક સંબંધિતનું લક્ષણ ધરા-
વતો હોય છે. પ્રાંતવર્તી ઘટકની ભૂમિકા ઘણી વાર તો મધ્યવર્તી ઘટકને
વિશાળતર સમાવેશક રચના સાથે માત્ર સાંકળવાની જ હોય છે. જેમ કે
' રમેશને બોલાવો 'માં ' ને '.

(ક્રમશઃ)

પરિભાષા

(૧)

અનુક્રમ sequence	ખંડ segment
અનુપંગ frame of reference	ખંડક phrase
અવશેષ, અવશિષ્ટ અંશ residue	ખંડવિભાજન segmentation
અત્યવહિત ઘટક immediate	ખાનું slot
constituent	ગણ set
અંગાગિ-સંબંધ/-ભાવ	ગણવર્તી paradigmatic
hierarchy	ગતિશીલ dynamic
આકારભેદ etic difference	ગુચ્છ cluster
આદાનપ્રદાન interaction	ગૌણતા subordination
આનુપૂર્વી sequence	ઘટક constituent
આવિષ્કાર manifestation	નિદેશ reference
ઉપવાક્ય cause	નિદેશીય referential
ઉપસંહાર post-margin	જાળગૂંથણી network
ઉપસ્થિતિ distribution	તત્વ element
ઉપોદ્ધાત pre-margin	તરંગ wave
એકમ unit	તંત્ર system
ઓળખવું identify	ધર્મ property, feature
ઓળખાવનારું identificational	ધાતુ root
કક્ષા level	ધ્વનિતત્વ phonology
કણ particle	નામાંકિત labelled
કથાવસ્તુ plot	પરસ્પર આવરવું to overlap
કોશ cell, lexicon	પરાયત્ત dependent
કોશીય lexical	પરિચ્છેદ paragraph
ક્રમવર્તી syntagmatic	પરિપ્રેક્ષ્ય perspective
ક્રિયા-પ્રતિક્રિયા interaction	પરિવર્ત variant

પર્યાય emically the same
 પર્વ node
 પૃથક્કરણીયતા isolatability
 પ્રકરણ universe of discourse
 પ્રસ્તાવ proposition
 પ્રાન્ત, પ્રાન્તભાગ margin
 પ્રાન્તવર્તી marginal
 પ્રાપ્તકર્તા benefactee
 અધારણ structure
 ભૂમિકા role
 ભેદક contrastive
 મધ્ય, મધ્યભાગ nucleus
 મધ્યવર્તી nuclear
 યુગલ pair
 રચના construction
 રચનાઘટક-વિજ્ઞાન tagmemics
 રૂપઘટક morpheme
 વર્ગ class
 વાર્તાલાપ discourse
 વિધાન statement
 વિધાનવાક્ય declarative
 વિનિમય exchange sentence
 વિયુક્ત disjunct
 વિષય theme
 વૃક્ષાકૃતિ tree
 વ્યાવર્તક contrastive
 શબ્દાંતરણ paraphrase
 શાખા branch
 શૃંગલા string
 સમકક્ષ coordinate
 સમકક્ષતા coordination

સમધારણ normal
 સમાવિષ્ટ included
 સમાવેશ inclusion
 સમાવેશક including
 સહભાગિતા sharing
 સંકુલ complex
 સંક્રમણ transition
 સંઘટના, સંઘટક તત્વ cohesion
 સંજ્ઞા term
 સંદર્ભ context
 સંનિવેશ setting
 સંપુટ package
 સંબંધક relator
 સંબંધક્ષેત્ર field
 સંબોધિત વ્યક્તિ addressee
 સંભાષણ conversation
 સંયુક્ત conjunct
 સંયોજક link
 સંરચના structure
 સંવ્યવહાર interaction
 સાદૃશ્ય analogy
 સામગ્રી data
 સામર્થ્ય potentiality
 સાર્વાત્રિક તત્ત્વો / સિદ્ધાંતો
 universals
 સિદ્ધાંત theory, principle
 સૂત્ર formula
 સ્તર layer
 સ્થિતિશીલ static
 સ્વરૂપાંતર variant
 સ્વાયત્ત independent

(૨)

addressee સંબોધિત વ્યક્તિ

analogy સાદૃશ્ય

benefactee પ્રાપ્તકર્તા

branch શાખા

cell કોશ

class વર્ગ

clause ઉપવાક્ય

cluster ગુચ્છ

cohesion સંઘટના, સંઘટક તરવ

complex સંકુલ

conjunct સંયુક્ત

constituent ઘટક

construction રચના

context સંદર્ભ

contrastive ભેદક, વ્યાવર્તક

conversation સંભાષણ

coordination સમકક્ષતા

coordinate સમકક્ષ

data સામગ્રી

declarative sentence

વિધાનવાક્ય

dependent પરાયત

discourse વાર્તાલાપ

disjunct વિયુક્ત

distribution ઉપસ્થિતિ

dynamic ગતિશીલ

element તરવ

emically the same પર્યાય

etic difference આકારભેદ

exchange વિનિમય

feature લાક્ષણિક તરવ, ધર્મ

field સંબંધક્ષેત્ર

formula સૂત્ર

frame of reference અનુષંગ

hierarchy

અંગાંગિ-સંબંધ / -ભાવ

identify ઓળખવું

identificational ઓળખાવનારું

immediate constituent

અવ્યવહિત ઘટક

included સમાવિષ્ટ

including સમાવેશક

inclusion સમાવેશ

independent સ્વાયત

interaction આદાનપ્રદાન,

ક્રિયા-પ્રતિક્રિયા, સંવ્યવહાર

isolatability પૃથક્કરણીયતા

labelled નામાંકિત

layer સ્તર

level કક્ષા

lexical કોશીય

lexicon કોશ

link સંયોજક

manifestation આવિષ્કાર

margin પ્રાન્ત, પ્રાન્તભાગ

marginal પ્રાન્તવર્તી

monologue એકોક્તિ

network જાળગૂંથણી

node પર્વ

nuclear મધ્યવર્તી

ભાષાવિમર્શ : ૧૬૮૧ : ૩]

૧૨૫

nucleus મધ્ય, મધ્યભાગ
 overlap પરસ્પર આવરવું
 package સંપુટ
 pair યુગલ
 paradigmatic ગણવર્તી
 paragraph પરિચ્છેદ
 paraphrase શબ્દાંતરણ
 particle કણ
 perspective પરિપ્રેક્ષ્ય
 phonology ધ્વનિતત્ત્વ
 phrase ખંડક
 plot કથાવસ્તુ
 post-margin ઉપસંહાર
 potentiality સામર્થ્ય
 pre-margin ઉપોદ્ધાન
 principle સિદ્ધાંત
 property ધર્મ
 proposition પ્રસ્તાવ
 reference નિદેશ
 referential નિદેશીય
 relator સંબંધક
 residue અવશેષ, અવશિષ્ટ અંશ
 role ભૂમિકા
 root ધાતુ
 segment ખંડ
 segmentation ખંડ-વિભાજન

sequence અનુક્રમ, આનુપૂર્વી
 set ગણ
 setting સંનિવેશ
 sharing સહભાગિતા
 slot ખાનું
 statement વિધાન
 static સ્થિતિશીલ
 string શૃંખલા
 structure બંધારણ, સંરચના
 subordination ગૌણતા
 subordinate ગૌણ
 syntagmatic ક્રમવર્તી
 system તંત્ર
 tagmemics રચનાત્મક-વિજ્ઞાન
 term સંજ્ઞા
 theme વિષય
 theory સિદ્ધાંત
 transition સંક્રમણ
 tree વૃક્ષાકૃતિ
 unit એકમ
 universals સાર્વત્રિક તત્ત્વો /
 સિદ્ધાંતો.
 universe of
 discourse પ્રકરણ
 variant સ્વરૂપાંતર, પરિવર્ત
 wave તરંગ

અત્રત્ર

૧. એક મહુરવની સમીક્ષા

‘લંગવેયૂજ એન્ડ લર્નિંગ’—ઝાં પીઆઝે અને નોમ ચોમ્સ્કી વચ્ચે
ચર્ચા : સંપાદક : એમ. પીઆત્તેલી-પાદમાતીની (હાર્વર્ડ યુનિ. પ્રેસ/રુટલેન્ડ
એન્ડ કેગન પોલ, ૧૯૮૦, પૃ. ૪૦૯).

સમીક્ષક : જોન માર્શલ (ન્યૂરો-સાયન્સ ગ્રુપ, રેડ્ફીલ્ડ, ઓક્સફર્ડ)*

જો આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થયું ન હોત તો કોઈ નહીં ને કોઈ વ્યંગકારે
એ રચ્યું જ હોત.

૧૯૭૫ માં ‘મનુષ્યવિજ્ઞાન’ માટેના રોયોમોન્-સેન્ટરે એક જૂની પ્રણાલિને
પુનર્જાગૃત કરી : નામાંકિત અણુક્ષી જીવવિજ્ઞાનીઓ, સંસ્કૃતિવિજ્ઞાનીઓ,
ગણિતવિજ્ઞાનીઓ, મનોવિજ્ઞાનીઓ, સંગણકવિજ્ઞાનીઓ અને તત્ત્વજ્ઞાનીઓની
બનેલી ઘોંઘાટવાળી સભાની સમક્ષ ઝાં પીઆઝે અને નોમ ચોમ્સ્કી જેવા એ
નામાંકિત વિદ્વાનોએ મનુષ્યની જીવવૈજ્ઞાનિક રીતે વિશિષ્ટ એવી પ્રવૃત્તિ ઉપરની
વિવાદાસ્પદ ચર્ચાનું સંચાલન કર્યું. આ ચર્ચાનું એક જ પાસું વિવાદાસ્પદ
ન હતું, અને તે એ કે કેન્દ્રમાં રહેલી એ વ્યક્તિઓનો મનોવિજ્ઞાનના વિકાસ
ઉપર આ સદીના ઉત્તરાર્ધમાં સૌથી વધારે પ્રભાવ પડ્યો છે.

આ બંનેમાંથી એકેય મનોવિજ્ઞાની નથી એ એક વકતા છે. છતાં
એમાં કોઈ આશ્ચર્ય નથી. પીઆઝેએ પોતાની કારકિર્દી જીવવિજ્ઞાનમાં શરૂ
કરી અને પચાસ વર્ષ સુધી બાળકોની તર્કશક્તિના વિકાસનો અભ્યાસ કર્યો
—જે રીતે નિસર્ગવિજ્ઞાની કરે તે રીતે. ચોમ્સ્કી જે વ્યાકરણ લખતા હતા
તેને ભાષાપ્રાપ્તિના સિદ્ધાંત તરીકે ઘટાવી શકાય તે તરફ એમનું પોતાનું
ધ્યાન ગયું તે પહેલાં તેઓ સ્નાતક વિદ્યાર્થી તરીકે તર્કશાસ્ત્ર, વિજ્ઞાનની
ફિલસૂફી અને બંધારણલક્ષી ભાષાવિજ્ઞાન લખતા હતા.

* ‘નેચર’ (અંક ૨૮૬, પૃ. ૬૧૩-૧૪)માંના અવલોકનને જ અહીં ઉતાયું છે.

પુસ્તક અહીં હજી ઉપલબ્ધ થયું નથી.

ઝ = તાલવ્ય ઘોષ સ્પર્શસંઘર્ષ.

ભાષાવિમર્શ : ૧૯૮૧ : ૩]

૧૨૭.

ખીજી એવી વક્તા, અથવા કહો તો આંચકો 'એતોને મુઆ !' (= 'એસ્ટોનિશ મી !') જેવા આદેશની તદ્દન વિરુદ્ધના પ્રતિસાદમાંથી જન્મે છે. પીઆજેએ એમની સામગ્રી વડે (જે એમની સામગ્રી સાચી હોય તો) સૂચવ્યું કે બાળકો એવી દુનિયામાં રહે છે, જેને એમના માઆપની દુનિયા સાથે કોઈ નિસ્ખત નથી. એનો અર્થ એવો નહિ કે બાળકો આપણા કરતાં અ-જ્ઞાન છે, પણ એમનું અર્થઘટનનું સમગ્ર બંધારણ, એમના તર્ક આપણા કરતાં જુદાં છે. પીઆજેના કહેવા પ્રમાણે બાળક એવું માને છે કે પડોળા ગ્લાસમાંનું પાણી સાંકડા લાંબા ગ્લાસમાં હોવાથી પાણીનું પ્રમાણ વધી જાય છે. તેમ જ બાળક જ્યારે એમ સમજે છે કે અ બ કરતાં મોટો છે અને અ ક કરતાં મોટો છે, ત્યારે તે પરથી અ ક કરતાં પણ મોટો છે એવું એ ઘટાવતો નથી. બાળક માટે એવું અર્થઘટન પ્રત્યક્ષાનુભવ ઉપરથી જ નક્કી થાય, કોઈ જાતના અનુમાનથી નહિ. પીઆજેના ટીકાકારો પીઆજેની સામગ્રી ઉપર જ સીધા પ્રહારો કરે છે : બાળક કદાચ પ્રશ્ન જ ન સમજ્યો હોય, કાં તો એની ગ્રહણશક્તિની કમબક્ષતાથી મૂંઝાઈ ગયો હોય, કાં તો જવાબ શોધતા પહેલાં ઉપપત્તિ જ ભૂટી ગયો હોય ! યાક મેહજેરે ધ્યાન ખેંચ્યું કે પ્રત્યક્ષાનુભવવાદીઓ પીઆજે સામે એક જ જાતનો પ્રહાર કરતા—એમના પરિણામને સમજાવવાને બદલે એને રદિયો જ આપી દેતા.

જ્યારે આથી ઊંધું, ચોમ્સ્કીની મુખ્ય સામગ્રી તદ્દન નજીવી લાગે એટલી સરળ અને કોઈ પણ જાતનો વાંધો ન ઊઠાવી શકાય એવી છે. જેમ કે, 'We like each other' એ વાક્ય 'Each of us likes the other' વાક્યનું જ રૂપાંતર છે. પણ 'We expect John to like each other'નો અર્થ 'Each of us expects John to like the other' ન થાય. એટલું ચોક્કસ કે એમાંનું પહેલું વાક્ય અંગ્રેજીનું સુખદ વાક્ય નથી. આ હકીકત અને એમના ખીજી અનેક દાખલાઓ અંગે કોઈ શંકા નથી. આવી સીધીસાદી (સર્વામાન્ય) હકીકત માટે 'વિવરણ' (સમજણ) માગીને ચોમ્સ્કી આપણને આશ્ચર્યમાં મૂકી દે છે. અર્થાત્ એમણે ભાષાના સિદ્ધાંત માટેની રૂપરેખા દોરી : ઓછી સંખ્યામાં નિયમો ઘડી (જેમાંના થોડાક પુનરાવર્તનની શક્યતાવાળા—'રિકર્સિવ'--હોય) એવું વ્યાકરણ લખ્યું કે જે ભાષાનાં બધાં જ વાક્યો નિબ્બન્ન કરી શકે અને એમાંથી કોઈ પણ અ-વાક્ય નિબ્બન્ન થાય નહિ; આમાંથી નિબ્બન્ન થયેલા દરેક વાક્યને આપોઆપ સાચું બંધારણીય વર્ણન પ્રાપ્ત થાય એવી રીતે

નિયમોને રૂપબદ્ધ કરવા. તથા કોઈ પણ મનુષ્યભાષાને અનુરૂપ એવા પ્રકારના નિયમો બનાવાય તે માટેની અંકુશિત વ્યવસ્થા શોધવી અને મનુષ્યભાષામાં ન દેખાય એવા નિયમોને ખાતલ રાખવા. આવી વ્યવસ્થાની કલ્પના સુધ્ધાં એક ઘડી શ્વાસ થંભાવી દે એવી છે, અને બહુ થોડી સફળતા મળી હોવા છતાં જે રીતે ચોમ્સ્કી અને બીજા ભાષાવિજ્ઞાનીઓ આ 'પ્રોગ્રામ'ને ચાલુ રાખે છે તે હકીકત મનુષ્યવિજ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં મળેલી બધી સિદ્ધિઓ કરતાં વધુ પ્રભાવક છે. ચોમ્સ્કીના ક્રાન્તિકારક લક્ષ્યથી ભાષાવિજ્ઞાનના ક્ષેત્રને એક રૂપરેખા મળી, અને થોડા અજ્ઞાનગ્રસ્ત ઉછાળાઓ સિવાય આજે જે ભાષાવિજ્ઞાન છે તે ચોમ્સ્કીએ ૧૯૫૫માં બતાવેલું ભાષાવિજ્ઞાન જ છે. ચોમ્સ્કીના પોતાના જ વિષયના ટીકાકારો વ્યાકરણનું કોઈ એક અપેક્ષિત પાસું કે રૂપ સ્વીકારે છે અને અમુક બીજા સ્વરૂપના નિયમો અને વ્યવસ્થાને વખોડે છે, કારણ કે તેઓ આ નિયમો ભાષામાં શક્ય હોય તેના કરતાં વધારે વાક્યો (જે સ્વાભાવિક રીતે જ કુવાક્યો રહેવાનાં) નિષ્પન્ન કરે છે, કે તેઓ શક્ય હોય એના કરતાં ઓછાં વાક્યો નિષ્પન્ન કરે છે, અથવા તેઓ ખોટું બંધારણીય વર્ણન લાગુ પાડે છે.

ત્રીજી વક્તા આ ચર્ચાના વિષયમાં જ રહેલી છે. પીઆઝેએ કોઈ વાર ભાષાનો અભ્યાસ કર્યો હોય તે જ વલ્લે જ હશે. છતાં એમના પ્રથમ મુખ્ય પ્રકાશનના મથાળામાં 'ભાષા' શબ્દ છે. પીઆઝેને બાળકો કઈ રીતે બોલે છે તેમાં રસ ન હતો, પરંતુ શું બોલે છે તેમાં રસ હતો. ઘણા મનોવિજ્ઞાનીઓને મતે - ખાસ કરીને જે લોકો નાનાં બાળકોની આસપાસ ટેપેરફોર્ડર લઈને ફર્યા કરે છે તેમને મતે - ચોમ્સ્કીએ પણ ક્યારેય ભાષાપ્રાપ્તિનો અભ્યાસ કર્યો નથી. અને છેલ્લે પીઆઝે કે ચોમ્સ્કી બન્નેમાંથી એકેય મહત્વની જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે શિષ્ટમાન્ય શિક્ષણનું નજીવા કરતાં વધારે મહત્વ સ્વીકારતા નથી.

આથી કોઈ એમ માની લે કે રોયોમો-સેન્ટરે આ બન્નેને ભેગા લાવીને શ્રોતાઓને હૃદયમયાવી મૂકવા માટેનો નુસખો જ ઘડ્યો હશે. પરંતુ સહભાગ્યે એવું થયું નથી. ઉપસ્થિત રહેલા બધાએ ચર્ચામાં ભગ્ય રીતે પ્રસંગોપાત્ત ભાગ લીધો અને માસ્સીમો પીઆતેલી પાદ્માતીનીએ સાચા અર્થમાં અત્યંત તેજસ્વી સંપાદન કરી સારીય ચર્ચાનું ઉત્તમ કક્ષાના પુસ્તકમાં રૂપાંતર કર્યું.

ચોમ્સ્કીના અભિગમમાં એક જાતની નરી સરળતા છે. પુખ્ત મનુષ્યની ભાષાકીય સૂઝને 'જેનરેયુટીવ' વ્યાકરણ દ્વારા રજૂ કરી શકાય. આ વ્યાકરણમાં

ભાષાનાં અગણિત વાક્યોનો મેળ ધ્વનિ અને અર્થના સંબંધિત અંધારણ સાથે હોય. આ વ્યાકરણ ભાષાની એક સ્થિર-અવસ્થાનો સિદ્ધાંત છે, જે અમૂર્ત રીતે મનુષ્યમનના એક પાસાનું વર્ણન કરે છે. આનથી જુદી રીતે, સાર્વત્રિક વ્યાકરણ બધી ભાષામાં સામાન્ય એવી વિશિષ્ટતાઓનું, અથવા તો અમુક પ્રકારનો નિઝહ - જેને લીધે ભાષાઓ વિલિન્ન અને છે તેનું વર્ણન કરે છે. આ સિદ્ધાંતોને અને ભાષાઓની વિલિન્નતા સમગ્રવે તેવાં નિર્ણાયક લક્ષણોને, આગકની ભાષાપ્રાપ્તિની શરૂઆતની સ્થિતિ સાથે સાંકળવામાં આવ્યાં છે. આ સિદ્ધાંતો અને લક્ષણો સીમિતપણા માટેની શરતો રજૂ કરે - જે સીમામાં રહીને ભાષા શીખનાર પોતે જે ભાષાના સંપર્કમાં આવે તેના વ્યાકરણને સમજી લે છે. અમુક જાતના ભાષાકીય વાતાવરણના સંપર્કમાં આવવું એટલે સાર્વત્રિક વ્યાકરણોએ પ્રકટ કરેલ નિર્ણાયક લક્ષણોની માંડણી કરવી : ભાષામાં અંધારણ-આધારિત 'મુવમન્ટ'ના નિયમો છે (જેમ કે અંગ્રેજીમાં) કે નહિ (જેમ કે જાપાનીમાં) ? ખાયાનાં તરવોનો ક્રમ કર્તા-ક્રિયાપદ-કર્મ છે (અંગ્રેજી) કે કર્તા-કર્મ-ક્રિયાપદ છે (જર્મન) ? ક્રિયારૂપ પામેલાં વાક્યો ઉપરછલ્લી રીતે કર્તારહિત હોઈ શકે (ઘટાલીય) કે નહિ (અંગ્રેજી) ? એક વખત નિર્ણાયક લક્ષણનું મૂલ્ય નક્કી થાય પછી પ્રસ્તુત અંધારણ સાર્વત્રિક સિદ્ધાંતો સાથે આપ-લે કરે, જેથી ભાષાની બીજી બધી વિશિષ્ટતાઓનો ક્રમ તાર્કિક રીતે તારવી લેવાય. આ અર્થમાં આગક અનુભવ્યું હોય તે કરતાં વધારે શીખી લે છે.

ઑમ્સ્કીની આ વ્યવસ્થા ('પ્રોગ્રામ') એક 'જેનોટાયપ'ને (જનીન-પ્રકારને) અત્યંત નિગૂઢિત અને વિપય-વિશિષ્ટ સિદ્ધાંતો લાગુ પાડે છે. આમ ભાષાના જે દાખલાઓ પહેલાં ટાંક્યા તે વાક્યનિયત વ્યાકરણના નિયમો ઉપરની અનુમાનિત શરતો તરીકે ઘટાવી શકાય : જેમ કે એક વાક્યમાં સમાયેલા બીજા વાક્યનો જે કર્તા હોય તે જ કર્તા પારસ્પરિક રીતે થતા અર્થઘટનના નિયમ સુધી પહોંચી શકે ('We expect John to like each other' એ વાક્યમાંનો કર્તા 'જોન'). આથી 'કર્તા' માટેની નિર્દર્શક શરતનું પરિણામ એ આવે કે તે અવ્યાકરણીય વાક્યમાંના પૂરક લાગને અસંગત અંધારણમાં ફેરવે, જેમ કે 'John likes each other'. ઘણાંઓને આ જાતનો આરોપ વધારે પડતો લાગે. એ લોકો કપ્પૂલ કરે છે કે નર્યો વર્તનવાદ ક્યારનો ય મરી પરવાર્યો છે (ઓકામના વિલિખમે મનોવિજ્ઞાનીઓ એમનું પોતાનું ગળું એની બ્લેડથી કાપે એવું ઇચ્છ્યું ન હતું). પણ આ રીતે 'કર્તા' માટેની નિર્દર્શક શરત મૂકતા એ લોકો સંકોચ પામે

છે. સ્વ-અંકુશના સામાન્ય નિયમો, જ્ઞાનતંતુથી ચાલતી બુદ્ધિ કે શીખવા માટેનું કૌશલ : એટલું બાળકની ભાષાપ્રાપ્તિ માટે પૂરતું છે? જ્યારે જ્યારે આવા કોઈ પ્રશ્નો ઊભા થાય છે ત્યારે ત્યારે ચોક્કસ, એવું શીખવા માટેનાં સામાન્ય કૌશલ પુખ્ત મનુષ્યની ભાષા સુધી પહોંચે છે તેના પુરાવા માગ્યા છે. અને જ્યારે જ્યારે એમણે એવું માગ્યું છે ત્યારે ત્યારે તે પછીનું મૌન ગહેરા કરી મૂકે એવું હોય છે।

‘શીખવા’ અંગેનો કોઈ પણ નિર્દેશ જેરી ફાઉરને પોતાની પ્રખ્યાત દલીલ “અધું જ્ઞાન જન્મજાત છે” (‘ધ લંગ્વિજ ઓવ થોટ’, હાર્વર્ડર, ૧૯૭૫) કરવા પ્રેરે છે. ફાઉરે કહ્યું કે જેટલા ‘શીખવા’ની વિભાવનાનાં વર્ણનો વિકસ્યાં છે તે અધાં એક રીતે વ્યાપ્ત્યનુમાનના સિદ્ધાંતનાં જુદાં સ્વરૂપ જ છે ‘અધાં મરકતરત્ન લીલાં હોય છે’ જેની ઉપપત્તિઓ રજૂ થાય અને જે પુરાવાસહિત એ સાચી સાબિત થાય (અર્થાત્ ઊલટી પુરવાર ન થાય) તો એ માન્યતા તરીકે રહે અને. આ સિદ્ધાંત કહે છે કે ઉપપત્તિમાં જે વિભાવના હોય અને જે આપણે સ્વીકારવા લાગ્યા હોઈએ તે માત્ર ગર્ભિત રીતે જ પ્રાપ્ત ન હોય, પરંતુ પ્રત્યક્ષ રીતે પણ શિક્ષણ-પ્રાપ્તિ માટે ઉપયુક્ત નીવડે. વ્યાપ્ત્યનુમાન એ શિક્ષણપ્રાપ્તિના પ્રત્યક્ષાનુભવવાડી સિદ્ધાંતોનો પાયો મનાય છે, પણ જેમ ફાઉર કહે છે તેમ આ મોડેલ સૌથી સાચો નૈસર્ગિકવાદ રજૂ કરે છે. જેમ કે કોઈ પણ જીવનો વ્યાપાર (એના સમગ્ર વાતાવરણ સાથે) એ જીવને પ્રાપ્ત થયેલ કોઈ પણ વિભાવનામાં (જે અંતે તો એની માન્યતા તરીકે સ્થિર થવાની હોય) જ વ્યવહરે છે. આ અધાનો મૂળ હેતુ એ કે મૂળભૂત અર્થઘટકો જે ‘હાથી’થી માંડી ‘વિદ્યુત-આણુ’ સુધીની વિભાવનાઓને સમાવે છે તે અધા મનુષ્યને જન્મજાત છે. એ ‘જીવ’માં અંતર્ગત અને સુખ રીતે પડી રહે અને અનુકૂળ વાતાવરણમાં જાગૃત થવાની વાટ જુએ. આ પરિસંવાદના ઘણા સભ્યોને આ અપમાનજનક લાગ્યું, છતાં જાણે સોફ્ટીસનું ભૂત કોઈ ખૂણામાંથી આનંદી રહ્યું હોય એવું લાગ્યું. ફાઉરની દલીલો પાંચ વર્ષથી જાણીતી છે, પણ સામાન્ય રીતે એ દલીલો ગૂંચવણવાળી અને સંદિગ્ધ ગણાઈ છે. છતાં કોઈ પણ સામી દલીલ હજી સંભળાઈ નથી કે નથી કોઈ જ્ઞાનપ્રાપ્તિના વર્ણન માટેનો વિકલ્પ રજૂ થયો.

ફાઉર ‘એમના અભિગમમાં વિભાવનાના વિકાસની (પીઆએની ભાષામાં ‘દૃઢ તર્ક’નો વિકાસ) શક્યતાને રદ કરતા નથી, પણ કહે છે કે એ વિકાસ પરિપક્વતાની સ્થિતિએ પહોંચ્યા પછી થાય, ‘શીખવા’થી નહિ.

ભાષાવિમર્શ : ૧૯૮૧ : ૩]

માનસિક વિકાસ માટેનું આ રૂપક ચોમ્સ્કી અને પીઆઝે બંનેમાં સમાન છે. જો કે ચોમ્સ્કી વધારે દુષ્કર માર્ગ અપનાવે છે. પીઆઝેએ ઘણા વખતથી એવું માન્યું છે કે ‘જીવ’ એના વાતાવરણની અંધારણીય લાક્ષણિકતાઓ આત્મસાત્ કરે છે. અને તે રીતે એ ભણ્યા વગર ધણું શીખી લે છે. આ વિચારોનું ગીબ્સનના ‘સીધી ગ્રહણશક્તિ’ના સિદ્ધાંત સાથે સામ્ય છે. પીઆઝેનો રચનાત્મકતાવાદ વાતાવરણ સાથેની લેવડદેવડમાંથી નવાં અંધારણો અને વ્યવહાર કેવી રીતે જન્મે તે બતાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે. પીઆઝેની એક માનીતી વિભાવના તે પ્રત્યાવર્તનીયતાની. પીઆઝે માને છે કે આ વિચારનું મૂળ બાળકની સમજણમાં રહેલું છે. બાળક સમજી જાય છે કે એ દડો ઊંચકી શકે, પાછો નાખી શકે અને ફરી પાછો પકડી શકે. પહેલાં જ્ઞાનતંતુ વડે ચાલતી બુદ્ધિ દ્વારા રજૂ થતી આ પ્રત્યાવર્તનીયતા, પછીથી અમૂર્ત વિભાવ સમજવા માટે કામમાં આવે છે. (ક+સ=ગ, તો ગ-સ=ક.) પરંતુ પીઆઝે એ મુદ્દા બતાવી શકતા નથી. એક તો એ કે જ્ઞાનતંતુના ચલનમાંથી વિભાવના કેવી રીતે જન્મે, અને બીજું એ કે જો કોઈ જીવ પોતાના અનુભવોને આત્મસાત્ કરવાની વિશિષ્ટ શક્તિ પહેલેથી જ લઈને ન જન્મ્યો હોય તો શી રીતે આ વિભાવનાઓ પ્રત્યાવર્તનીય બની શકે? આ રીતે ફોડરની દલીલ ઉપર જ ફરીને પાછા આપણે આવીને ઊભા રહીએ છીએ. પીઆઝેના અણુલક્ષી જીવવિજ્ઞાનીઓ (‘મેલિક્યુલર બાયોલોજિસ્ટ્સ’) વિરોધ કરે છે : એ લામાર્કના ‘વાતાવરણ બદલવાથી જીવ પણ પોતાનું અંધારણ બદલે’ તેવા વર્ણનનો આધાર લે છે. ફાંજૂવા યાકોબ, એન્ટોની ડાન્શીન, ઝા-પીએરે શાંગો અને યાક મોનો વગેરે આનાથી પ્રભાવિત થતા નથી. યાકોબે તો જ્ઞેરશોરથી ‘નવ્ય ડાર્વિનવાદ’નો બચાવ કર્યો.

ડાન્શીન ભારપૂર્વક કહેવા માગે છે કે અણુલક્ષી જીવવિજ્ઞાનનો વિકાસ વાતાવરણની થોડી પણ સૂચક દબલગીરી વગર થયો છે. અને શાંગો પોતાનો ઉદ્ઘાત ‘સિનેપ્ટિક’ સ્થિરતાનો સિદ્ધાંત રજૂ કરે છે. એમાં વાતાવરણનું એટલું જ મહત્ત્વ છે કે જેમાં જે ન વપરાયેલાં તત્ત્વો હોય તેમને સમારીને (‘પ્રુનિક’) એક રચનાની પસંદગી (‘સિલેક્શન’) થાય. પીઆત્તેલી પાદ્માતીની ઠોકરો પોતાની ઉત્તમ પ્રસ્તાવનામાં કહે છે કે અણુલક્ષી જીવવિજ્ઞાનના સંશોધનનો પ્રલક્ષ કક્ષા ઉપર વ્યવહરતો ‘પ્રોગ્રામ’ ચોમ્સ્કીના ‘પ્રોગ્રામ’ સાથે ધણું સામ્ય ધરાવે છે. એટલું ખરું કે ચોમ્સ્કીનો અભિગમ એવી અમૂર્ત શરતોનું વર્ણન કરે, જે શરતો કોઈ ન ઉકલેલી રચનાએ ફરજિયાત રીતે પાળવી પડે. આ શરતોને એની ગર્ભિત રચના સુધી સાંકળવાનું કામ આપણને વર્ષો સુધી કાર્યરત રાખશે.

ભારતી માઠી

૨. એક મહત્વનો સેમિનાર

રચનાઘટક વિજ્ઞાન ('ટેંગેમિક્સ') અને ખંડાતિવર્તી તત્ત્વો ('સુપ્રા-એગમેન્ટલ્સ') ઉપરના પાઠ્યક્રમનું કેન્દ્રીય ભારતીય ભાષા સંસ્થાન ('સેન્ટ્રલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ઇન્ડિયન લેંગ્વિજીઝ' - મેસર) તરફથી તા. ૧૩ મી ઓક્ટોબરથી ૮ મી નવેમ્બર ૧૯૮૦ સુધી આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમાં સમગ્ર ભારતમાંથી કુલ ૨૮ વ્યક્તિઓએ ભાગ લીધો હતો. આ પાઠ્યક્રમ શીખવનાર હતા ડૉ. કેનિથ એલ. પાયૂક, શ્રીમતી ઇવ્લીન પાયૂક અને શ્રી એડગર ટ્રેવિસ. ડૉ. પાયૂક પોતે જ આ રચનાઘટકવિજ્ઞાનના જનક છે. વળી એમણે છેલ્લાં ત્રીસ વર્ષથી ધ્વનિતત્ત્વ ઉપર સતત કામ કર્યું છે. જગતની કુલ સોથી વધુ ભાષા ઉપર સંશોધન કર્યું છે. તેમાં ઘણી સૂર ધરાવતી ભાષાઓનો પણ સમાવેશ થાય છે શ્રીમતી પાયૂકે પણ રચનાઘટકવિજ્ઞાન પર ડૉ. પાયૂક સાથે વર્ષોથી કામ કર્યું છે. શ્રી એડગર ટ્રેવિસે ડૉ. પાયૂકની પાસે રચનાઘટકવિજ્ઞાનની ખાસ તાલીમ લીધેલી છે. આમ, આ સિદ્ધાન્તના મૂળ સ્થાપક જેવા વિદ્વાનો પાસેથી આ વિષય શીખવાની તક મને મળી એ ખરેખર જીવનની ધન્ય ક્ષણો હતી.

પ્રસ્તુત પાઠ્યક્રમની ખાસ વિશિષ્ટતા એ હતી કે એમાં માત્ર સિદ્ધાન્ત ઉપર વ્યાખ્યાનો જ આપવા એટલું બસ નહોતું. પણ સાથોસાથ, એ સિદ્ધાન્તને કોઈપણ ભાષાને લાગુ પાડવા માટેની કાર્યશિબિર પણ હતી. ભાગ લેનારા (એક થાઈલેન્ડની વ્યક્તિ બાદ કરતાં) ભારતના જુદાજુદા પ્રાંતમાંથી આવેલ ભારતીયો હતા. તેથી આ સિદ્ધાન્ત અનુસાર જેમાં ભારતીય ભાષાઓ સંશોધનનો વિષય બની હોય તેવો આ પહેલો જ સેમિનાર હતો. વિદેશી પ્રાધ્યાપકો પણ ભારતીય ભાષા ઉપર કામ કરનાર દરેક વ્યક્તિના કોયડા પરત્વે, તેમની સાથે સાથે સતત ચર્ચા-વિચારણા કર્યા કરતા હતા. સમયપત્રક પણ એવી રીતે ગોઠવ્યું હતું કે પહેલાં બે વ્યાખ્યાનો ડૉ. પાયૂક આપતાં. એમાંનું પહેલું વ્યાખ્યાન સૂર ('ટોન') પર રહેતું અને બીજું વ્યાખ્યાન રચનાઘટકવિજ્ઞાન પર - ખાસ કરીને 'લેંગ્વિજ, થિઅરી ઓફ ઇસેન્શીયલ નેચર ઇન કોન્ટેક્સ્ટ' ઉપર - રહેતું. પછીના વ્યાખ્યાન માટે બે જૂથ પાડી નાખ્યાં હતા. એક જૂથ શ્રીમતી પાયૂક સાથે, અને બીજું જૂથ શ્રી ટ્રેવિસ સાથે રચનાઘટકવિજ્ઞાનની રીતિપદ્ધતિની જાણકારી પ્રાપ્ત કરતું. બપોરે ૨ થી ૫-૩૦ સુધીનો સમય સોંપેલા સિદ્ધાન્તના વિનિયોગ-કાર્ય માટે નિયત રાખેલો હતો.

પહેલા જ વ્યાખ્યાનમાં ડૉ. પાયકે કહ્યું હતું કે અમેરિકામાં હું એક સત્રમાં જોટલું કામ કરાવું છું એટલું અહીંયાં ચાર અઠવાડિયામાં કરવાનું છે, માટે સખત કામ કરવું પડશે. અને ખરેખર એ પ્રમાણે જ દરેક વ્યક્તિ પાસે ખૂબ કામ કરાવ્યું હતું. જે કે દરેક વ્યક્તિને પછી એવી લાગણી થઈ હતી કે પાઠ્યક્રમ હજી જરા વધારે લાંબો હોત તો વધારે સારું કામ થઈ શકત. પાઠ્યક્રમને અંતે બધાએ એકએક 'પ્રોજેક્ટ પેપર' લખીને આપવાનો હતો, જેમાં રચનાઘટક-વિજ્ઞાન કે ખંડાતિવર્તી તત્ત્વોના સિદ્ધાન્તનો વિનિયોગ કરવાનો હતો. તે માટે ખીજે દિવસે બધાં પાસે એક ફોર્મ ભરાવ્યું; જેમાં અત્યાર સુધી શું શું કામ કર્યું છે, શું છપાવ્યું છે, ભાષાવિજ્ઞાનની કઈ શાખામાં મુખ્યત્વે રસ છે, અહીંયાં કયા 'પ્રોજેક્ટ' પર કામ કરવાની ઇચ્છા છે... વગેરે ભરીને આપવાનું હતું. પછી દરેકે દરેક વ્યક્તિનો ડૉ. પાયકે વિસ્તારથી 'ઈન્ટરવ્યૂ' લીધો. અને એ પ્રમાણે દરેકના 'પ્રોજેક્ટ'નો વિષય નક્કી કર્યો.

પ્રસ્તુત પાઠ્યક્રમ માટે, જેના કેટલાક અંશનો ટ્રંક સાર 'ભાષાવિશ્લેષ'માં ક્રમશઃ અપાર્થ રહ્યો છે તે 'ગ્રામેટિકલ એનલિસિસ' એ પુસ્તક પાઠ્યપુસ્તક તરીકે વપરાતું હતું.

ડૉ. પાયકે રોજના વ્યાખ્યાન ઉપરાંત થોડા ખીજા વિષયો ઉપર પણ વ્યાખ્યાનો આપ્યાં હતાં, તથા પોતાના લખેલા થોડાક લેખોની ચર્ચા કરી હતી; જેવા કે : (1) Translation in Relation to Focus in English. (2) Language and Style. (3) Analysis of the Vocal Performance of a Poem, (4) Nucleation, (5) Non-sense in the Service of Sense, (6) Levels of Observer Relationship in Verbal Art, (7) Developing Pre-natal, Pre-nasals in Two Years Old Unborn Infants, (8) Semi-otic Analysis of Folklore in Relation to Real and Unreal Universe—a Case Study, (9) Mathematical Group as They Appeared to Sociolinguistics and vice-versa, (10) Bath-Tub Navy—a Chronological Analysis, (11) Tone in Nepali Language.

તદુપરાંત, તેમણે ત્રણ સર્વસામાન્ય સ્વરૂપનાં વ્યાખ્યાનો આપ્યાં હતાં.
(1) Grammar versus Reference in the Analysis of

Discourse, (2) Philosophical Implications of Tagmemic Thoary, (3) Language Learning by Gestures-(mono-lingual demonstration). આ છેલ્લા વ્યાખ્યાનમાં એમણે ખરેખર એક અદ્ભુત અનુભવ કરાવ્યો. એમને તો પહેલેથી મુદ્દલ જાણ નહોતી કે ભાષક કઈ ભાષા બોલે છે. છતાં પણ જ્યારે ભાષકને સ્ટેજ પર લાવવામાં આવ્યો, ત્યારે, ખીજી કોઈ પણ ભાષાની મદદ વગર માત્ર અમુક વસ્તુઓની મદદથી લગભગ અરધો કલાક સુધી ભાષાસામગ્રી એકઠી કરી. અરધા કલાકમાં તો એ ભાષાનાં વાક્યોની કેટલી બધી સંરચનાઓ તેમણે એકઠી કરી બતાવી! વળી, એ ભાષા સૂરવાળી હતી. તે કયા ભાષાજૂથની હોઈ ભાષા શકે એનું પણ તેમણે અનુમાન કર્યું. છેલ્લે દશ મિનિટમાં ભાષક પાસે અંગ્રેજી ભાષાંતર કરાવી, પોતે અનુમાનેલાં તારણોની ચકાસણી કરી બતાવી. અને પોતે ધારેલી કઈ કઈ સંરચનાઓ તેઓ ન મેળવી શક્યા એની પણ વાત કરી.

શ્રીમતી પાયકે પણ નીચેના બે વિષયો પર વધારાનાં વ્યાખ્યાનો આપ્યાં : (૧) શેર્પા ભાષાના સંકર્મકતાને આધારે પડતા વાક્યપ્રકારો, (૨) Tzu tijil (ગ્વાટેમાલામાં બોલાતી) ભાષાના વાક્યપ્રકારો અને તેના ધાતુભૂત નામના ચાળીશ પેટાપ્રકારો. આ વ્યાખ્યાનમાં તેમણે વાક્ય-તત્ત્વના આધાર વિના રૂપતત્ત્વનો અભ્યાસ કેવો અધૂરો રહે છે તે ઉદાહરણો દ્વારા સમજાવ્યું.

સેમિનારમાં આ વ્યાખ્યાનો ઉપરાંત સમગ્ર ધ્યાન તો ‘પ્રોજેક્ટ-પેપર’ ઉપર જ કેન્દ્રિત કરાયું હતું. ત્રણ અઠવાડિયામાં અંતે પેપરનો પહેલો મુસદ્દો તૈયાર કરીને આપી દેવાનો હતો. બે દિવસમાં તે તપાસાઈને આવી ગયા પછી પ્રાધ્યાપકોએ કરેલાં સૂચનો અનુસાર તે ફરીથી લખીને આપી દેવાનો હતો, તે પહેલાં બપોરના બેથી સાંજના છ વાગ્યા સુધી પ્રાધ્યાપકોની સાથે પોતાના પેપરો માટે સલાહમસલત કરવાની રહેતી. દરેક અધ્યાપક કલાક કે અરધો કલાક એકએક વિદ્યાર્થીને આપતા. દરેક પ્રાધ્યાપકે નવદસ નવદસ વિદ્યાર્થીઓ વહેંચી લીધા હતા, કે એમના માર્ગદર્શન હેઠળ ‘પ્રોજેક્ટ-પેપર’ તૈયાર કરવાનો હતો. એટલે વિદ્યાર્થી ઉપરાંત પ્રાધ્યાપકને પણ દરેક ભાષાના કોયડા પર કામ કરવાનું રહેતું. કોઈક વાર તો પ્રાધ્યાપકો તપાસવાની સામગ્રી પોતાને રહેઠાણે લઈ જાય; ત્રણેય પ્રાધ્યાપકો સાથે મળી મસલત કરી, ખીજે દિવસે તે પ્રમાણે વિદ્યાર્થીને માર્ગદર્શન આપે. આમેય તેમના રહેઠાણે

ગયા પછી પણ રાતના અગિયાર સુધી તેઓ વિદ્યાર્થીને માર્ગદર્શન આપતાં. એટલે એમની સમક્ષ તો એક અને માત્ર એક જ ધ્યેય હતું : ‘ પ્રોજેક્ટ-પેપરો ’ સારામાં સારી રીતે તૈયાર કરાવવાયા આમાં તમિળ, તેલુગુ, મળથાળમ, કન્નડ, ગુજરાતી, પંજાબી-હિન્દી, બંગાળી, સાંતાલી, ઉડિયા, અસમિયા, મિઝો, મૈતૈરો (મણિપુરની), અંગામી નાગા, ગારો, કોન્યાક (konyak), નોક્તે (Nocte), મિશમી તથા Bonkog & Kanchanaburi વગેરે ભાષાઓ ઉપર કામ થયું. ડૉ. પાયૂકની ઉંમર ૬૮ વર્ષની, શ્રીમતી પાયૂક પણ લગભગ એવડી જ ઉંમરનાં, છતાં કોઈ પણ જુવાનને શરમાવે એટલી મહેનત કરતાં, તથા અમારી વિદ્યાર્થીઓની પાસે પણ એટલી જ મહેનત કરાવતાં. અને કાર્યનિષ્ઠા તો કેટલી ! એક પુસ્તક ત્યાંના મૈસુરના પુસ્તકાલયમાં નફોતું તે છેક અમેરિકાથી-અને તે પણ ટેક્સાસ યુનિવર્સિટીના પુસ્તકાલયમાંથી વિમાનમાર્ગે મંગાવી આપ્યું અને તે પણ છેલ્લાને આગલે દિવસે ! તે પછી એની પર દોઢ કલાકનું વ્યાખ્યાન પણ તે દિવસે આપ્યું; અને અહીંયાં તે પુસ્તક ૧૫-૨૦ દિવસ માટે મૂકતા પણ ગયા. પોતાનાં કેટલાં બધાં પુસ્તકો અને લેખો લાઈબ્રેરીમાં રાખ્યાં હતાં કે કોઈ પણ વિદ્યાર્થી એનો ઉપયોગ કરી શકે !

આ સેમિનારની ફળશ્રુતિ રૂપે, ‘ સેન્ટ્રલ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓવ ઇન્ડિઅન લેંગ્વિજીઝ ’ (CIIL) આ ૨૮ પ્રોજેક્ટ-પેપરોમાંથી છાપવાલાયક પેપરોનું ચયન કરીને નજીકના ભવિષ્યમાં પુસ્તક છાપશે.

આ સેમિનારમાં બે દિવસ માટે પ્રો. હેલિડે અને શ્રીમતી હેલિડે પણ આવ્યાં હતાં; તેમણે પણ એકએક વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. પ્રો. હેલિડેએ ‘ નેચરલ ગ્રામ્મર ’ ઉપર અને શ્રીમતી હેલિડેએ ‘ કોહિઝન ’ ઉપર વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું.

ભિમિ ઘનશ્યામ દેસાઈ

With Best Compliments From...

ALWAYS INSIST ON RUSTOM FABRICS

- * 100% Polyester Printed Shirting and Dress Materials
- * Wash & Wear Dyed Poplins & Prints
- * Fancy Screen Print, Poplins, Cambrics etc.
- * "RUSCORISED" (PRE-SHRUNK) Poplins, Checks, Dyed Merc.

: Authorised Retail Shop :
V & U, Ashram Road, Ahmedabad - 380 009

RUSTOM MILLS
&
INDUSTRIES LTD.

P. B. No. 131, AHMEDABAD - 380 001

Gram : "Uplit"

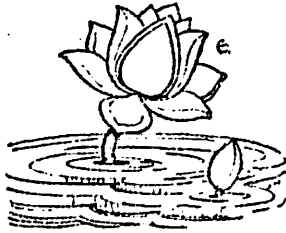
Telex : 012-489

Tele. : 24327

& 24328

જો શબ્દનો જયોતિ સર્વત્ર પ્રકાશતો ન હોય તો
આખું ય ત્રિશ્વ અંધકારમય બની જાય.

— દંડી

શુભેચ્છક

કનુભાઈ એન્જિનિયર્સ પ્રા. લિં.

૩, મેંગો લેન, કલકત્તા-૭૦૦ ૦૦૧

COMMERCE

An authoritative source of facts, figures and comments on India's industry, agriculture trade, banking, commodities and the economy as a whole, with an appropriate focus on international affairs.

All the facts of current development in the Indian economy are continuously and closely studied by the staff of the Commerce Research Bureau on the basis of the latest available primary data. The results of these studies are made available to the wider public through the pages of Commerce.

This makes Commerce an invaluable source of authentic information for Colleges, Universities and everyone concerned with the academic world.

Annual Subscription : Rs. 125-00

Half yearly : Rs. 65-00

Single copy : Rs. 2-50

•
Editor : VADILAL DAGLI

●
Commerce Publication Ltd.

Manek Mahal (6th Floor), 90, V. N. Road,
Off Churchgate, BOMBAY - 400020.

“આટે, ફેવિકોલ હોય પછી કીંગલી બનાવવામાં કેટલી યાર!”

ધંધાદારી કારીગરોની પ્રથમ પસંદગી પ્રમેલું
આ ફેવિકોલ આપ-પણ આવાં અનેક કામ
આટે સદા હાથવશું જ રાખો. ગમે ત્યાં
ફેવિકોલની જરૂર પડવાની જ!
ઘોલ ધન્ડયા હન્ડીક્રાફ્ટ ટીચર્સ ટ્રેનિંગ કૉલેજ
તેમજ હસ્તકલાની અન્ય સંસ્થાઓમાં ફેવિકોલ
વધુને વધુ પ્રમાણમાં વપરાય છે.
ફેવિકોલ વડે આપ શકો તે ચોટાટો:
● કાગળ ● થર્મોકોલ ● લાકડું ● કાપક
● માટીની ચીજ-વસ્તુઓ ● આલસાં ને
એવી કાચીખરા વસ્તુઓને ફેવિકોલ સિન્થેટિક
રેઝિન એડહેસિવ જલદી અને મજબૂત રીતે
જોડી દે છે.
કામ થયું દરેક વખતે જુઓ તો સ્વચ્છ, સુધક,
ઝુંઘર ને સફાઈદાર!

ઓટાસવા માટે સર્વોત્તમ
ફેવિકોલ®

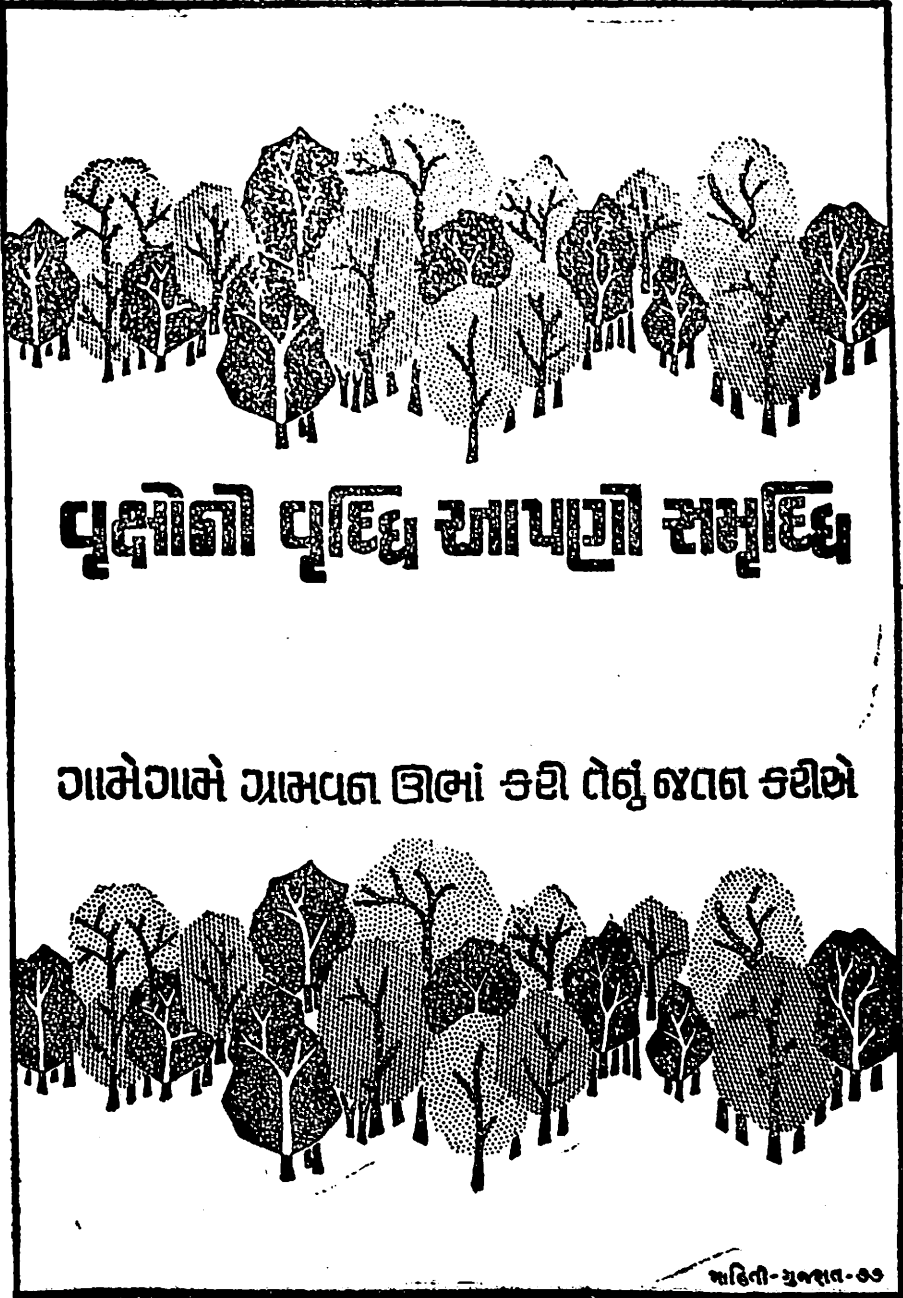
કારીગરોનું માન્યું અગ્રેડ એડહેસિવ.

● વિરિભાષક ધન્ડક્રીક પ્રાધિકૃત, લિમિટેડ, પો. બો. નં. ૧૧૦૮૪, મુંબઈ ૪૦૦ ૦૨૦ નો રજિસ્ટર્ડ ટ્રેડ માર્ક

Courtesy:
HTTC, Bombay

FEVITE

પૃથ્વીનો પૃથ્વી આપણો સમૃદ્ધિ

ગામેગામે ગ્રામવન ઊભાં કરી તેનું જાળવ કરીએ

જાહેરી-ચુલસાવ-૩૭

લોકોના એકી-૪-માતાની પછેડી.

ગુજરાતમાં સાબરમતીને કાઢે પછત કોમના લોકો વર્ષોથી માતાની પછેડી રંગતા આવ્યા છે. પછેડીના રેખાંકનમાં કપડાના મધ્યમાં જોગણી, અંબામાતા, બહુચરા, ભદ્રકાલી, કાળકાયામુલ અને ખોડિયાર, એમ સાત માતાજીમાંથી કોઈ પણ એકની આકૃતિ આલેખી હોય છે. માતાજી તેના વાહન પર વિરાજમાન હોય છે અને તેની આજુબાજુ દેવો અને ભક્તજનોનાં ચિત્રો હોય છે. મૂળે પૂજા વેળાએ માતાની મૂર્તિની પાશ્વ ભૂમાં રાખવામાં આવતી પછેડી હવે તો ઘરે ઘરે ખેડકખંડમાં લીત-શણગાર માટે વપરાતી થઈ ગઈ છે.

પછેડી ચિત્રકૌશલ્ય તેના લોહી જેવો ધટ્ લાલ, મેરા જેવો કાળો અને સફેદ રંગો યક્રી એક નોખી અને અનેરી ભાત પાડે છે. દેશી હાથવણાટ અથવા મિલનું એ કાપડ પછેડી બનાવવા વપરાય છે, કાચુ કે રંગ ચડાવવામાં સરળ બને છે. કાટ ખાધેલા લોખંડને ખૂબ તપાવી ગોળના પાણીમાં આઠ દિવસ સુધી ખુલ્લામાં તડકા નીચે રાખવામાં આવે છે લોખંડ ધીરે ધીરે પીગળી જતાં તેમાં કચુકાનો લોટ નાખી મિશ્રણ બનાવાય છે, જે રંગ તરીકે વપરાય છે.

આજે અતુલમાં-તરેહ તરેહનાં રંગ દ્રવ્યો (ડાઈય) રાસાયણિક રીતે તૈયાર થાય છે. આ ગ્રંથગ્રામી મદદથી સુતરાઉ, રાણના, બિનના, રેશમી, આર્ટસિક્કના તેમજ માનવ સર્જિત સિન્થેટિક કાપડથી માંડીને ચામડું તથા કામળ પર પણ સુંદર રંગકામ કરી શકાય છે.

આ ઉપરાંત અતુલ ડાઈ ઈન્ટરમીડિએટસનું ઉત્પાદન કરે છે, જેની મદદથી ગ્રંથગ્રામી સફેદને અધિક ઉજ્જવળ કરી દેનાર ઓપ્ટિકલ વ્હાઈટનીંગ એજન્ટ બનાવી શકાય છે.

“રંગે રાસાયણિક, આધુનિક સૌ ચીને સોહાય,
‘અતુલ’ના સર્વોત્તમ રંગે સૌ કોઈ મોહાય.”

અતુલ-વિરાટ રાસાયણિક સંકુલ
પો. ઓ. અતુલ, જિલ્લો : વલસાડ-૩૯૬૦૨૦
ગુજરાત (ભારત)
ફોન : ૬૧ તાર : "TULA" અતુલ
ટેલેક્સ : "૦૧૭૩-૨૩૨ અતુલ ધન"

રંગકામી કસાબ અને આપણો સાંસ્કૃતિક વારસો

Adroit-1366